RUHSAL MESAJLAR - 2

BİLİM ARAŞTIRMA MERKEZİ

RUHSAL MESAJLAR -2

BİLİM ARAŞTIRMA MERKEZİ
Yayınevi — Istanbul

AÇIKLAMA

Yeryüzünde, tüm beşeriyet için indirilen Yüce Kitabın ortaya çıkarılmasma, muhtemelen çok zaman kalmamıştır. Sayılı günler tez geçer ve o kutlu günler de elbet ufukta belirir. Yüksek Verite Bilgileri, öylesine bir özelliğe sahiptir ki, tam olarak anlaşılabilmesi, idrâk edilebilmesi ve bilincine varılabilmesi için, yeryüzüne indirilmiş bütün ruhsal tebliğlerin, kutsal metinlerin ve tüm yeryüzü bilimlerinin tüm bilgilerine gerek vardır ve ancak bunların ortak sentez alanlarındaki çözümleyici bilgilerle Yüksek Verite Bilgileri daha ideal ve yüksek seviyelerden anlaşılabilir. Bu yüzden, sizlere iletmekte olduğumuz tüm yapıtlarımızı çok iyi okuyunuz. 'Yüksek Verite Bilgilerinden başka hiçbir bilginin önemi ve değeri yoktur' diyerek, yıllardır hem kendilerini ve hem de çevrelerini derin iğvalara sürükleyen belirli kişilerin bu hatalarının meydana getirdiği büyük zararı telâfi etmek için oluşturduğumuz ve çok sayıdaki yapıtımıza dağıtılan bilgi komplekslerini, konularına en iyi vakıf olacak şekilde edinmeye çalışınız.

Sirius Misyonu adına Halûk Egemen ile 1982 yılı Şubat ve Mart ayları içerisinde Yukarı'da iki kez görüşen Kozmik Avatar Bedri Ruhselman, 1983 yılını bir ön müjde yılı olarak belirtmiştir.

Halûk Egemen Sarıkaya

Birinci Baskı : Nisan 1982
Kitap Dizgi : Işık Matbaası
Kitap Baskı : Uğur Matbaası
Cilt Yapımı : Kardeşler Ciltevi
Kapak Baskı : Barış Matbaası

1. BÖLÜM

GÜNEŞ SİSTEMİNDE YAŞAM VE EVRİM

«Üç buutlu âlemin dünyaları aynı tabii şartlara tâbi değildir. Ve bunlar birbirinden çok farklı ve belirgin değişikliklerle ayrılır. Birbirine benzeyen dünyaları bir grupta mütalaa etmek mümkündür. Meselâ; Dünya, Ay, Merih... böyle tabii şartları birbirine uygun bir dünyalar grubunu teşkil edebilirler. Halbuki Güneş, Jüpiter, Plüton... vs. gibi diğer dünyalardaki tabii şartların dünyamız grubundakilerden fazla uzaklaşmış olması onların ayrı ayrı ve müşterek hususiyetlere malik diğer gruplar halinde ruhlara mesken olmasını gerektirir. Ve böylece bizim sayısını tahmin ve takdirden aciz bulunduğumuz dünya grupları üç buutlu âlemimizi doldurur. Her grupta evrimleşen ruhlar o gruptaki dünyaların icaplarına ve zaruretlerine uygun aynı gayeye yönelik başka bir tekâmül yolu izlerler.»

Dr. Bedri RUHSELMAN

Ruhsal Rehber Mehmet ... 24-3-1950

S: Yarabbi, her vakit yapmakta olduğumuz celselere yine devam ediyoruz. Bize her vakit değerli irşatlarıyla yüksek bilgiler veren yüksek dostumuz ve mürşidimiz rehber Mehmet'in medyomla olan irtibatma izin ver ve lütfen yüksek varlıkların daha yüksek ilhamlarını bize kadar ulaştır.

C: Evet. Ben Mehmet. Görüyorsunuz ki, yolunda hız alanlar, bu saadeti tattıktan sonra bir daha geriye dönemezler. Geçen defa da bunu söylemiş ve uzun uzadıya anlatmıştım. Celselerimizin bir özelliği sözkonusudur: O da, bu avraya dahil olanların dolaylı veya dolaysız çeşitli halleriyle tek tek tanınmaları ve üzerlerine şerefli bir sorumluluk almalarıdır. Hepinizi takdir ve tebcil ederim ki, böyle bir durumu iktisap edebiliyorsunuz. Evvelce de söylediğim gibi, bu sorumluluk sizlerde bir korku değil, şevk uyandırmalıdır. Hangi konuda görüşmemizi istiyorsunuz?

S: Astronomik konu üzerinde görüşmeyi arzu ediyorum. Sizin de onayınız buna elverirse, o zaman izninizle sorularımı soracağım.

C: Ben, fizik medyomun da celsede hazır bulunması hasebiyle bu mevzuda konuşacağınız hakkında bir izlenime sahip olmuştum. Fakat bu kararınız çok isabetli olmuştur. Zira medyom N.. şimdilik, tekrar edelim, şimdilik medyom değildir. Hassasiyeti kalıcı, fakat faaliyeti tatil edilmiştir. Bu mevzu ilgisini çekebilir ve istemediğimiz karışıklıklara sebep olabilirdi medyomluğu halinde. Astronomik konuda konuşabiliriz şimdi.

S: Ay'da dağlar ve çukurluklar olduğunu sanıyoruz. En yüksek dağ ile en derin çukur arasında bizim ölçümüze göre acaba kaç metre mesafe vardır?

C: Benden böyle kesin ve sarih ölçüler istemeniz muhtelif bakımlardan mahzurlu görülüyor. Size rakam değil orantı olarak bir fikir verebilirim: Ay'da tepelerle çıkıntılar, kendi çapında dağlar olduğu doğrudur. Buna karşılık boş, yani bir sıvı ile dolu olmayan çukurlar da vardır. Bunlar arasında bulunan orantı 1/10'dur. Yani Ay'daki bir çıkıntının on misli uzunluğunda çukurluk da vardır. Siz belki karanlıklar dolayısıyla, belki optik metodlarınızın yetersizliği hasebiyle bunları ölçememişsinizdir. Çıkıntıları ölçebilirsiniz, bir dereceye kadar. Fakat girinti ve çukurlukları aynı sıhhatle ölçemiyorsunuz. Zamanla bu sır perdeleri ortadan kalkacaktır (1).

S: Ay'da böyle çöl, bizim Dünyamızdaki çölleri andıran düz sahalar var mıdır?

C: Ay'da düz sahalar da vardır. Fakat bunların, çöllerinize benzerliği tartışılabilir. Bu sahalar da, kendi çaplarında Ay için bir sahra görünüşü arzetseler de, su esas olmadığından çöl gibi istifade edilemez bir arazi durumunda değildirler. Bilakis, çoğu defa oranın sakinleri için elverişli şartları haiz sahalardır.

S: Ay yüzünde de, Dünya'da olduğu gibi, zamanla bazı tabiî değişimler yani yükselişler ve çöküşler vukua gelmekte midir?

C: Vaktiyle bunların pek büyük çapta vukua geldiğini ifade ederek, Ay'ın halihazırda bir istikrar ve dengelilik manzarası arzettiğini ilave etmiştim. Şimdi husule gelen ufak değişiklikler, güç temaşa edilebilen ve Dünyanızdakilerle mukayese edilemeyecek raddededirler. Fakat şüphesiz, Ay yüzü de böyle kalacak değildir. Bir gün gelecek Dünya'da ve Ay'da bu dengelilik bir geçici dengesizliğe dönüşecek ve geçici bir hercümerci intaç ederek yeni şartların doğmasına sebep olacaktır.

S: Ay'da husule gelen, vaktiyle gelmiş olan veya şimdi tedricen gelen veya bundan sonra gelecek olan bu değişimler, hangi etkenlerin tesiriyle husule gelmektedir?

C: Ay'da yanardağ olmadığını söylemiştim. Esasen Dünya'daki bu kabil volkanlar, bir denge gayretinin sembolüdürler. Ay şüphesiz, Dünya'ya nazaran bu bakımdan avantajlıdır. Yani orada sükûnet daha erken gelmiştir. Fakat bundan sonra husule gelmesi mümkün veya muhakkak olan, biraz evvel söylediğim hâl, yani geçici hercümerç hali, genel bir denge neticesinde Dünya ve hatta Güneş Sistemi'ni ilgilendiren etken ve kanunlar tahtında vukua gelecektir, ki bu sadece mevziî bir sebebin neticesi olamaz (2).

S: Şu halde, Ay'da husule gelecek değişimler, Ay'ın içinden değil, dışarıdan vukua gelen birtakım tesirlerin altında olacaktır, öyle mi?

C: Bunların ikisi de birbirine bağlıdır. Fakat burada şu fark vardır: Dünya'daki indifalar içerden gelen ve dışarıyı gene alâkadar eden tezahürlerdir. Ay'da bu yoktur. Fakat muhtemel hâl, her iki etkenin tesiriyle husule gelecektir. Kısaca, denge, iç ve dış basınçlar neticesindedir. Bunda ufak bir aksaklık, önemli hadiselere yol açabilir.

S: Ay'da husule gelecek olan, bu buyurduğunuz geçici değişmenin, acaba Ay sakinleri üzerinde müessir, yani onların hayatları üzerinde ifna edici tesirleri olabilecek midir?

C: Elbette. Bu, Dünya için de, Ay sakinleri için de sözkonusudur. Kütle halinde ölümler, medeniyet ve kıtaların çökmesi, hep bu fasiledendir. Zaman zaman böyle geçici değişmeler, yüzlere yeni bir veçhe vererek yeni ve daha elverişli,

tabi ruhsal bakımdan, şartların hazırlanmasına yol açar. İşte Ay'da ve Dünya'da vukua gelmesi muhakkak ve muhtemel olan bu kabil değişiklikler, yeni varlıkların mukadderleriyle ilgilidir (3).

S: Acaba, Ay yüzünde vukua gelecek olan bu değişmelerden sonra husule gelen kütlesel ölümlerin neticesi, Ay yüzü sakinlerinin bir hamle daha tekâmül etmeleri yahut hayat şartlarının tekâmüle doğru değişik bir durum alması kabil midir?

C: Sorunuz pek genel. Elbette Dünya'da olduğu gibi, Ay'da da yeni şartlar, yeni enkarne olacakların tekâmülü içindir. Fakat bu, çok defa eskiye nazaran daha namüsait şartları ihtiva etmeyi intaç edebilir ki, bu da ayrı bir konudur.

S: Evet, Ay yüzünü teşkil eden satıhta, Dünya'da olduğu gibi; taş, toprak, kum türünden maddî haller var mıdır?

C: Vardır. Lâkin toprak, bir nem ve rutubet ve su mevcudiyetinin ifadesidir. Orada bu hal, başka türlüdür ve oranın toprağı çok daha sert ve çok daha gayri müsait bir vaziyettedir ki, kum ve toz halinin mevcudiyeti Dünya'ya nazaran güçlük arzeder, ki bu da atmosferik şartların bir sonucudur (4).

S: Ay yüzü sathının genel görünüşü ile, rengi bizim Dünyamız yüzündeki renklere benzer mi ve bu renkler...

C: Gri, mavimtrak bir renktedir (5). Tabi size göre ve bu yer yer kahverengi ve hatta kırmızıya çalar, fakat yeşillik yoktur. Yani Ay, yeşilden mahrumdur. Fakat bu yeşil rengin olmaması manasını ortaya çıkarmaz. Başka şartlar ve maddeler, sizin gözünüzde yeşil izlenimini uyandırabilecek haller gösterebilir. Burada yeşillik, yani bitki neticesinde hakim olan bir yeşil renk izlenimi mevcut değildir.

S: Bu sözünüz bana, başka bir soruyu hatırlattı. Ay'da bitki neticesi bir yeşillik olmadığını anladık. Acaba, Ay'ın atmosferinin rengi de bizim hava gibi olması icap etmezse, mavi rengi de yoktur. Dolayısıyla, bunu böyle kabûl edebilir miyiz acaba?

C: Ay'ın bünyesinden ve yüzünden bahsediyorduk. Yoksa Ay'da bulunması farz edilen bir insanın göğe Ay atmosfe-

riyle bakıp mavi renk görüp görmemesinden bahsetmiyorduk. Bu ayrı bir keyfiyettir. Ben renkleri daima sizin açınızdan inceleyerek tavsif ediyorum. Bunu, Ay'daki varlıklar zaviyesinden incelemek isterseniz, sizin idrâkinize direkt olarak çarpmayan vibrasyonlardan onların nasipli olduklarını ifade ederim.

S: Evet. Henüz sorularımız bu konuya intikal etmediği için, ben henüz bu konuya ait soru hazırlamadım. Bu akşam yalnız Ay konusu üzerinde görüşeceğiz. Şimdi, Ay'ın derin tabakalarında da, Dünya'da yaşayan solucan vb. gibi yaratık Ay'ın şartlarına uygun şekilde mevcut mudur?

C: Bir defa, Ay'daki varlıkların hiç biri Dünya'dakilere benzemez. Ay'ın derin tabakalarında, toprak tabakalarında canlılar mevcuttur. Yüzeyinde olduğu gibi. Fakat bunların Dünya'dakilerden farkı, *'daha seyyal'* olmaları ve dış tabakalardakilerin içerdekilere oranla daha fazla seyyal olmalarıdır. Muhakkaktır ki, oradaki varlıkların solunum ve sindirim tarzları Dünya'ya nazaran farklı olduğundan, durum ve yapıları da aynı şekildedir. Ve farklıdır. İşte Ay'daki varlıkların bu hususiyeti onların sizdeki gibi et, kemik ve buna benzer maddelerden yapılmayıp, morfolojik bünye ve bunun tezahür şekilleri bakımından bambaşka bir hususiyet arzetmeleridir. Evvelce size, siz denizin içinde, çok yüksekten bakarsanız denizanalarını farkedebilir misiniz, demiştim. Ay'daki varlıkları henüz tespit edemeyişiniz bu açıdan tetkik edilirse, kolayca anlaşılabilir (6).

S: Açıklamanıza teşekkür ederim. Ay'ın bilhassa varlıklarına ait bahsimize geldiğimiz zaman bu meseleleri sorularımla inceden inceye izninizle sizlerden soracağım. Şimdi yine Ay'ın tabiî haline dönüyorum. Ay arızaları sert bir halde mi yükselir, yoksa tatlı meyil ve iniş çıkışlarla mı arıza yapar?

C: Serttir. Zira orada tatlı meyil ve inişleri icap ettiren hava ve su aşınması sözkonusu değildir.

S: Teşekkür ederim. Ay'ın Güneş'e bakan bir tarafı..

C: Fakat eskiden lav halinde donma neticesinde bazı yuvarlaklık ve kolayca kayabilir hallere tesadüf olunabilir.

S: Çok teşekkür ederim. Şu halde, bütün bu izahlarınızdan, Ay'ın yüzündeki manzarasını şöyle tahmin edebiliyoruz: Ay'ın sakinleri için bilmiyorum amma, Dünya'daki bir varlık meselâ bizlerden biri mümkün olsa da orada yaşasa, Ay bizim görüşümüzle zevkten mahrum, tamamiyle çorak bir manzara arzediyor öyle mi?

C: Evet.

S: Acaba oradaki varlıklar için de böyle bizim anladığımız manada Ay'ın zevkli bir tabiat güzelliği yok mudur?

C: Hayır, ne münasebet. Bunu ben spontane söylemiştim. Onlar kendi açılarından öyle güzellikler içindedirler ki, sizin dünyanızdan memnunluğunuza benzer bir hisle yaşar giderler.

S: Acaba onlar, bu bize tavsif ettiğiniz Ay'ın tabiat şartlarına ait, bizim anlayamayacağımız birtakım, bizim kavrayamayacağımız birtakım tabiî güzellikleri filan mı idrâk ediyorlar?

C: Evet. Bazı amilleri ve vibrasyonları idrâk ettiklerini söylemiştim. Bir daha soru ve cevapları iyice tetkik ederek, beni teyit zaruretinden kurtarınız.

S: Evet. Yalnız sayın rehber Mehmet, sizden bir ricam var; bizim bazan iki defa aynı soruyu sormamızın da bir maksadı var. Çünkü çok iyi takdir buyurursunuz ki..

C: Evet. Bunu ben size söylemiş ve medyomun kontrolü için arzu etmiştim, fakat artık lüzum yok. Zira pasivite beni memnun edecek bir şekildedir.

S: Güzel.

C: Ve alışkanlığımız öyle bir otomatizm doğurmuştur ki, verişte aksaklık, hamdolsun olmamaktadır. Ay hakkında o kadar tafsilat istemeniz mahzurlu görülüyor. Lâkin daha üzerinde duracağımız o kadar çeşitli bahisler var ki, korkarım vaktiniz kâfi gelmez.

S: Evet. Hakkınız var. Tamamiyle bu fikrinize katılıyorum ve ikazınıza teşekkür ederim. Hele medyomun kontrollü yazışı bizi büyük bir emniyete sürükledi. Şimdi, Ay'ın Güneş'e bakan tarafına mukabil tabiî bazı hadiseler vukua gelebilir mi?

C: Elbette. Geçen celse, Güneş'in bombardımanına maruz kalarak, Ay atmosferinde sizin Dünya'da husule gelen atmosferik hadiselerden tayfun, bora, fırtına gibi, size tesir eden birtakım tabiat hadiselerine benzer, oradaki varlıklar için de mühim tesirler ve zorluklar - tabiat halleri icap ettiren birtakım atmosferik hareketler husule gelir ve bundan Ay sakinleri müteessir olurlar demiştik (*). Ay, güneşin karşısında iken o yüzde bulunan bir saadet ve hoşluk içinde hallerinden memnundurlar. Onların gecesi, ki size nazaran uzundur, bunun mukabil alanı teşkil etmekle beraber, kâinatın diğer kısımlarından gelen tesirler ve yıldızların çok hoş manzara ve tesirleri onların yine memnuniyetlerini mucip olur. Yani size göre tahammül edilmez görünen ay hayatı, onların açısından pek güzeldir ve şuna emin olun ki, siz Ay'da Ay'daki varlıklar gibi yaşasanız, Dünya'yı aramazsınız. Zira Ay ve Ay'daki varlıklar, biraz daha mütekâmil bir durum arzettiklerinden, şartlar da, yani maddî şartlar da o nisbette kolaydır. Yani onlara kolay gelir.

S: Muhterem ve sevgili dostumuz. Ay hakkındaki, yani tabiî şartları hakkındaki sorularım bu kadar. Bundan sonra, asıl, bence çok ehemmiyetli olan ve çok öğretici mahiyette bulunacağına kani olduğum Ay'ın enkarne varlıkları hakkında soracağım. Yalnız bunları gelecek celseye bırakıyorum. Şimdi sizin bize spontane söyleyeceğiniz varsa, lütfen bunu söylerseniz memnun olacağız.

C: Sizinle bermutat tekrar görüştüğüme memnun oldum. Çalışmalarınızda başarılar diler, Allah'a kolaylıklar halketmesi için yalvarırım. Bunu her celse ve celselet haricinde daima isteyerek daima bunu tekrar ediyorum ve bir çok varlıklar da buna iştirak ediyorlar. Siz de bunu dileyerek aynı yolda yararlı olmaya çalışınız. Hepinize kolaylıklar dilerim.

Ruhsal Rehber Mustafa M... 25-8-1969

S: Evvelce Cemiyetimizde yapılan celselerden birinde peygamberleri kastederek «İşte sizde nadirattan zuhur eden

bu hadise canlılarla dolu olan kâinatınızın birçok yerlerinde topluluklar tarzında mevcuttur» denmişti (8). Bu konuyu biraz daha açar mısınız? Bunlar nerede, ruhanî bir âlemde mi, yoksa bir planette mi yaşıyorlar?

C: Gayet tabi, ruhanî âlemde ve planetlerde ileri uygarlık sahibi olarak ve sizin anlayamayacağınız şekilde muhtelif vasıtalara sahip olarak.

Biliyorsunuz ki insanlar ebedî tekâmül yolundadırlar. Her aşılan merhalenin vasıtaları ve icapları değişmektedir. Çünkü ileriki merhalede sizin isteklerinize cevap verecek şartlar bulunması zorunludur. Böylece peygamberlerin bulunduğu gibi, meleklerin bulunduğu planetler ki, peygamberlerin başka türlü bir ifadesi olur, yerleri dünya dışında belirli noktalardır. Ama bu sonsuzdur. Böyle olmakla beraber şunu da hatırınızdan çıkarmayın ki, hiç bir zaman bir plân, yalnız peygamberlerin veya yalnız orta tabakanın veya ilkel tabakanın ortamı değildir. Ancak nispeten daha çok yükselmiş, ruhî ve beşerî düzeye ulaşmış insanların topluluğunda peygamberler vardır. Ama onlar size göre peygamberdirler. Kendi ortamlarına göre normal insanlardır. Gereği halinde bunlardan vasıtalık rica olunur. Kendi arzularıyla dünyaya inerler. Dünyada bu, bir ihtiyaç mevzuudur. Aksi takdirde durup dururken peygamber gelmez.

Yalnız şu da kesin ki, zamanınız artık bu nev'i peygamberlerin devri olmaktan çıkmıştır. Çünkü hiç kimse diğerinin önünde diz çöküp akıl dilenmek yoksulluğunda ve ihtiyacında yaşamamaktadır. Artık insanların dimağları çocuksu olmaktan çıkmıştır (9). Kendi ihtiyaçlarını kendileri tedarik ettikleri gibi zamanın zaruretlerini de kendi arayışlarıyla izah etmektedirler. Bu, bir ilkel toplulukla mukayese edildiğinde daha çok ışık kazanır.

S: Kendileriyle irtibat kurmamız mümkün mü? Diğer planetlerde yaşayan kimselerle.

C: Bunlar her an mümkün. Ancak iki noktadan zarar var. Önce onların vibrasyonlarını alabilmeniz mümkün değil. Çok şiddetli vibrasyonları var. İkincisi, sizin kemâlinize asla hizmet etmezler. Çünkü havsalanızın dışında kalır. Bu bakım-

dan ki, size ancak onların varlığından bahsedebiliriz. Ama yine de onlardan size, sizin ortamınızın kaldırabileceği nispette nice değerler yağmaktadır. Ve size vasıtalık yapmaktadırlar. Bundan kuşkunuz olmasın.

S: Efendim, eğer mümkünse, diğer planetlerde yaşayan varlıklar hakkında bize bilgi verebilir misiniz?

C: Evet, zamanı geldiğinde sizin ile istediğiniz planet hakkında konuşmaya söz veriyorum (10).

Ramala Merkezi... Tebliğ - 1970

İngiltere'deki Ramala Merkezi'nce 1970'lerde alınmış olan bir tebliğde, «Beşerin Dış Uzaydaki Kardeşleri» hakkında şu bilgiler verilmiştir:

Bu konferansın amacı, dış uzaydaki kardeşlerinizin, bu Dünya'ya ait plân ve programdaki rollerinin ve şu anda dahi bu Dünya'nın avrası dahilindeki mevcudiyetlerinin mahiyeti hakkında konuşulmasına yöneliktir. Söyleyeceklerim, sizi, dış uzayda yaşayan varlıkların olduğu hakkında şu ya da bu şekilde ikna etmeyecektir, çünkü o varlıklara dair bir bilgi ve bir anlayış, bir şuur seviyesini temsil eder. Dolayısıyla sizden, sadece, söyleyeceklerim üzerinde iyice düşünmenizi, kalbinizde tutmanızı istiyoruz, ve belki de gelecekteki bir zamanda, içsel şuurunuza açılan kapıdaki anahtarı birden çevirerek, bu kapının ardına kadar açılmasını ve ardındaki ışığı ortaya çıkarmasını sağlayacak olan daha başka olaylar meydana gelirken, sözkonusu kanaat da bir anda, bir sevgi parlaması ile size gelecektir. Size şimdi hitap ederken, hayatı, ancak, bu Güneş Bedeni dahilinde mevcut olduğu şekliyle anlayabiliyorum. Benim şuurumun sınırı da budur, çünkü Yaratıcımız'ın ötesindeki şuur plânlarını anlayamıyorum. İçinde ikâmet ettiğiniz bu Güneş Bedeni'ni yaratan, planetleri ya da bu Güneş Bedeni'nin uzuvlarını doğuran ve bütün bu planetler üzerinde hayatı yaratan O'dur.

Şimdi üzerinde ikâmet etmekte olduğunuz Dünya, bizim Güneş Bedenimiz dahilindeki 12 planetin sondan bir önce yaratılmış olanıdır. Birinci planetin doğumunu, Dünya'nın do-

ğumundan, Aeonlar'a tekabül eden bir süre ayırıyordu. Ki bu, Beşer'in zamanı olmayıp, gerçek, spiritüel zaman'dır. Dolayısıyla, bu Güneş Bedeni'nde yer alıp da bazılarından haberdar olduğunuz ve bazılarını henüz keşfetmeniz gereken öteki planetlerin biri hariç tümü, beşer yaratılmadan önce, sözün tam anlamıyla milyonlarca yıl boyunca mevcut olagelmişler ve kendilerini geliştirmişlerdir. Dolayısıyla, onların üzerinde ikâmet eden varlıkların şuur seviyeleri, hayat anlayışları, esas itibariyle, sizinkinden daha yüksek olacaktır.

Bu öteki planetlerin üzerindeki hayat formlarından bahsetmeyeceğim. Sadece şunu söylemek istiyorum ki, onlar, Dünya'daki hayat formlarına hiç benzemezler. Bilim adamlarınız, bu planetler üzerinde ısı derecesinin çok yüksek ya da çok düşük, yahut da havanın çok seyrek, vb. olmasından ötürü, bu planetlerde hayatın mümkün olmadığına inanmanızı isterler. Bu, bilim adamlarınızın fizik gözlerle bakmalarından ötürüdür. Fakat, her madde hücresinde, bu madde hücresi Venüs'te de olsa, yahut Jüpiter ya da Dünya üzerinde de olsa, plân ve program dahilindeki potansiyel gelişimine yönelik plân vardır, tohum vardır. Jüpiter üzerindeki bir madde tohumu, Dünya'daki bir madde tohumundan tamamiyle farklı olacak, ve o tohum, o planetin yüzeyi üzerindeki mevcudiyetinin mahiyetine göre kendi formunu inşa edecektir (11).

Beşer, aslında, Dünya'ya ait bir varlık değildir. Beşer, Dünya yüzeyinde, evrimini ilerletmek için sadece geçici olarak ikâmet etmektedir. Beşerin canı, Dünya'nın aurasına ilk kez ana rahmine düşme anında iner. Tohum döllendikten sonra, o tohum, bu Dünya üzerindeki hayatın mahiyetini bilerek, kendisi için ana rahminde bir beden yaratmaya başlar; bu, Dünya üzerindeki hayat şartlarına uygun bir bedendir. Dolayısıyla, fizik bedenleriniz, sadece bu Dünya üzerindeki hayat için tasarımlanmıştır, ve beşerin, uzay araçları içinde öteki planetlere gittikçe oraları öylesine gayri tabiî bulmasının sebebi de budur. Beşer, fizikî bakımdan, sadece bu Dünya üzerindeki hayat için tasarımlanmıştır. Eğer beşer öteki planetlere seyahat edecek ve oralarda yaşayacaksa, bunu, şimdiye kadar tasavvur ettiğinden farklı bir şekilde yapmak zorundadır.

Bu durumda, öteki planetlerde yaşam vardır ama, bu beşer için anlaşılamaz olan bir biçimdedir. Beşer, Dünya üzerinde, elementalleri, perileri, devaları, melekleri nasıl kavrıyamıyorsa, fizik yaşamın ötesindeki hayatı ve kendi mevcudiyetinin gerçek mahiyetini nasıl kavrıyamıyorsa, işte öteki planetlerdeki hayatı da öyle kavrıyamaz. Fakat, öteki planetlerde hayat vardır, ve bu hayat, beşerin erişmiş olduğu evrim seviyesinin ötesindeki, son derece ileri bir evrim seviyesindedir. Bu planetlerde ikâmet eden varlıkların çoğu, Dünya denilen hayat okulundan geçerek evrimleşmiş olup, şimdi bu yüksek plânlarda ikâmet etmektedirler. Bu Dünya üzerinde enkarne olmuş olan Yüce Üstâdlar'ın çoğu, gerçekten de bu plânların sakinleridirler. Onların, kısa bir süre için, kısıtlayıcı bir fizik madde bedeninde ikâmet etmiş olmaları, onları Dünyalı yapmaz. Aynı şekilde, sizler de, Dünya'ya ait değilsiniz. Gerçekten de, bu hayat plânına, Dünya'daki hayat derslerini almak üzere kısa bir süre için inersiniz.

Öteki planetlerde yaşayan varlıklar, eriştikleri evrim seviyesinden ötürü, bu Dünya okulundaki hayatı gözlemleyebilirler. Onlar, bu Güneş Bedeni dahilindeki spiritüel hayatın hakiki mahiyetini anladıkları ve fizik plandaki yaşamın kısıtlamaları ile sınırlılıklarının ötesine geçmiş olduklarından, beşerin ilerleyiş yolunun ve öğrenmesi gereken derslerin farkındadırlar. Dolayısıyla, onlar, beşerin ilerleyişine hiçbir şekilde müdahale etmezler. Çünkü eğer beşer, sorunlarına çare bulmak ve yolunu değiştirebilmek için istedikleri anda Dünya'ya inebilecek üstün varlıkların mevcut olduğu fikrini kavramış olsaydı, bu Dünya'nın temel derslerinden biri olan, beşerin kendini değiştirmesi zorunluluğu da ortadan kalkmış olurdu. Ancak, bu, gelecekte bu varlıkların gerçekliğinin kabûl edilmesi ve anlaşılmasının, beşerin yeteneğini aşacağı anlamına da gelmez. Çünkü, beşer, gözlerindeki örtüleri kaldırdıkça ve bu Dünya üzerindeki fizik maddenin ötesini gördükçe, öteki planetler üzerindeki hayatı daha yakından anlama imkânını bulacaktır.

Birçok kimse, UFO fenomenine tanık olmuştur. Bazı kişiler ise, onların içindeki bir hayat formunu gözlemlemek ay-

rıcalığını deneyimlemiş olmalarına rağmen, bunların çoğu susmayı tercih etmiştir. Dış uzaydan gelen kardeşleri ile karşılaşmalarını anlatanlar sadece birkaç kişiden ibarettir. Bunun sebebi, Dünya üzerindeki beşerin, örgütlenmiş din ve bilimin kavram ve dogmalarınca büyük çapta kısıtlanmış olmasından ötürü, henüz bu varlıkların mahiyetini ve amacını kabûl edecek durumda olmamasıdır. Siz kendinizi küçük bir çocuğa göre nasıl üstün görürseniz ve örneğin, onun sahte bir inanç olduğunu bilmenize rağmen, Noel Baba'ya olan inancını yıkmayı istemezseniz, Marslı ya da Venüslüler de beşere ve hayat kavramlarına göre kendilerini ve kavramlarını üstün görürler, ve beşerin kendi başına öğrenmesi ve keşfetmesi gerektiğini idrâk ederler. Dolayısıyla, beşerin, örgütlü din ve bilimin büyük bir kısmının sahteliğini keşfedeceği, bunları reddedeceği ve zihnini açmaya başlayarak, bu Güneş Bedeni dahilindeki hakikî hayat kavramı için başka bir yere bakacağı anı sabırla beklerler.

Öteki planetlerden bu Dünya'ya varlıkların geliyor olmaları, âtıl bir meraktan ya da hattâ beşer bu Dünya'nın yüzeyinde yoluna devam ederken beşerin yükünü hafifletmek için duyulan bir arzudan ötürü değildir. Onlar, sadece, Dünya'nın korunması amacıyla gelirler, çünkü beşer, zekâsı, teknolojisi ve bunları dengeleyici sevgi duygusundan yoksun olması ile bu planeti yıkmaktadır. Beşer, uzaya gönderdiği ve Dünya'nın çevresindeki etherik ağı parçalayan uzay uydularıyla, Ay'a gönderdiği ve idrâkinin dışında olan nazik bir dengeyi hasara uğratan roketleriyle, kendi çevresini kirletiş ve öteki Madde âlemlerini suiistimal ediş tarzıyla, hem kendisini hem de bu planeti yıkmaktadır. Aslında, dış uzaydaki kardeşlerinin yardımı olmamış olsaydı, bu Dünya'nın her yanında yol açtığı nükleer patlamalar sonucunda, beşer şimdiden Dünya üzerinden silinmiş olacaktı. Onlar gelmiş ve beşere yardım etmişlerdir, ama bunu, beşerin özgür seçim hakkına müdahale etmek için değil de, Dünya'yı korumak için yapmışlardır. Beşer, aptallığından ötürü, bu gezegensel sistemin tümünün evrimindeki nihaî büyük atılıma müdahalede bulunmasın diye, Dünya'yı dengede tutmuşlardır.

Dış uzaydan size gelen kardeşleriniz, dostluk içerisinde gelmektedirler. Anlayışla gelmektedirler. Onların niyeti, Dünya'nın her yanında genel olarak kendilerini tanıtmaktı ama, beşerin düşmanlığından ötürü, bu mümkün olmamıştır. Onlar, evrimimiz için tehlikeli olabilecek negatif frekansları bozmuşlardır. Onlar Dünyanız'ın çevresinde bozulmuş olan bazı atmosferik şartlar ile katmanları dezentegre etmek ve ayrıca onarmak için kendi planetlerinden ışınlar yağdırmışlardır. Geçmişte birçok defa, dış uzayda seyahat etmekte olanları gözetmiş ve yol göstermişlerdir.

Beşer tarafından görülmüş olan uzay objelerinin çoğu, Mars ve Venüs'ten gelmiştir. Mars, Dünyanız'a, elektrik enerjisinin büyük bir kısmını sağlar. O planetten, Mars'tan gelen varlıklar, son birkaç yıl içerisinde, beşer tarafından aptalca etrafa yayılmış olan atomik radyasyonun bir kısmını dağıtmışlardır. Eğer bunu yapmasalardı, Dünya, uzaydaki yerinden oynatılmış olacaktı. Beşer, nükleer cihazlarını ilk kez patlattığında, bu gezegensel sistemin âhenk içerisinde işleyişi için gerekli olan miktardan daha fazla enerjiyi açığa çıkarmış oldu. Mars'tan gelen varlıklar, bu zararlı enerjiyi etkisiz hale getirecek bir cihazı derhal harekete geçirdiler. Beşerin görmüş olduğu bazı uzay araçları işte bu iş için kullanılmıştı. Beşer aptallığını sürdürdükçe ve daha büyük ve daha zararlı olan nükleer silâhları patlattıkça, bu patlamalardan neşrolan radyasyonlar, Güneş Sistemi dahilindeki öteki planetleri etkilemeye ve tüm güneş düzeni'ni taciz etmeye başladı. O zaman, Venüslüler, Dünya üzerindeki beşerin yardımına geldiler ve daha büyük çaptaki bu âhenksizliği etkisiz hale getirmek için objeler gönderdiler. Beşerin UFO dediği de işte bu objelerdir.

Dış uzaydaki kardeşleriniz, yardım ellerini, samimî ve Christ'a benzer bir tarzda uzatmaktadırlar. Ödül ya da teşekkür beklemeyip, tamamiyle, bütünün korunmasına ilişkin daha büyük bir amaca hizmet etmek üzere, size bu yardımı hakiki bir fedakârlıkla verirler. Bunu, fizik bedeninizdeki bir hastalıkla karşılaştırabilirsiniz. Bedeninizin bir parçası hastalandığında, bedenin diğer bütün parçaları, beden dahi-

lindeki hastalığın yok edilmesine yardımcı olmak üzere birleşirler. Bu Güneş Bedeni dahilinde yaşayan varlıklarla, yani kardeşlerinizle ilgili olarak bu analojiyi yapmaktayım. Onlar, size, bütünün iyiliği için yardım ederler, ki beşer, buna ilişkin bir felsefeyi, esas itibariyle, henüz kavrayamaz. Beşer, kendini, tamamiyle, bireyin önemli olduğuna dair telakkiye kaptırmış ve bu kavramla gözleri örtülmüştür. Beşerin mevcûdiyetinin mahiyeti öyledir ki, hâlâ daha, bu Dünya üzerindeki hayatın amacının, evrimleşerek bireyi aşmak ve daha büyük bütünün gerçekliğini kabûl etmek, ve gerçekten de, o daha büyük bütün uğruna bireyi feda etmektir.

Bu durumda, öteki planetlerden gelen bu varlıklar, Dünya'daki dengesizlikleri düzeltmek üzere, çeşitli ulaşım araçları içerisinde gelirler. Daha yüksek bilgelikleri, zekâları ve teknolojileri ile, beşerin yakıp yıktığı yerde Dünya'yı onarmaktadırlar. Sonsuz Ruh'un habercileri olan Melekler gibi, bu Dünya'nın yüzeyi üzerindeki tüm yüce spiritüel olaylarda ve uyanışlarda hazır bulunmuşlardır. Bildiğiniz şekliyle beşer tarihine dönüp bakacak olursanız, tarihin akışını değiştirmiş olan tüm yüce olaylara bu varlıkların tanık olduklarını göreceksiniz. Siz şimdi bir başka büyük değişim dönemine yaklaştıkça, bu varlıklar da, Dünya üzerindeki kardeşlerine gelecek olan için hazırlanmalarında yardımcı olmak üzere tekrar mevcutturlar. Tabi, bu, uzay gemilerinin içinde inip, yaratmış olduğundan kaçınması için beşere otomatik olarak yardım edecekleri anlamına gelmez. Bu, şu anlama gelir ki, onlar, sadece, onları cezbeden düşünceleri neşredenlere yardım edeceklerdir. Gelecek olan âfette, sadece, doğru düşünenler, doğru hareket edenler kurtarılacaktır. Onlar, sizleri, bireysel düşüncelerinizden tanıyacaklar, ve sizinle bireysel düşünceleriniz vasıtasıyla temas kuracaklardır.

Beşerin, esas itibariyle, başlıca fizik yaşamla ilgili olması sadece doğaldır ama, beşer giderek görüşünü genişletmeye başlamaktadır. Bu Dünya üzerindeki hayatın beş duyusu ile sınırlanmış olmadığını idrâk etmeye başlamaktadır. Dünya'yı bir birey, tek bir ünite gibi göremiyeceğini ve sadece Dünya'yı ve üzerindeki yaşamı düşünemiyeceğini idrâk etme-

ye başlamaktadır. Dünya'nın daha büyük bir bütünün parçası olduğunu ve o daha büyük bütün olan Güneş Bedeni'nin de gene daha büyük bir bütünün bir parçası olduğunu, çünkü yaratılışta var olan hiçbir şeyin tecrit edilmiş bir halde ele alınamayacağını idrâk etmeye başlamaktadır. Her şey birbirine bağımlıdır: Aşağı seviyeden olan üst seviyedekine, üst seviyedeki de aşağı seviyedekine bağımlıdır. Her ikisi de birbirine karşı verici ve alıcı durumundadırlar. Beşerin sorumluluğu, hakiki benliğini idrâk etmek ve Yaratıcısı'nın kendisine vermiş olduğu liyakati icra etmektir: Bir Tanrı haline gelmektir. Siz, hepiniz, tanrılar haline gelmektesiniz. En sonunda, hepiniz de Yaratıcınız'ın sizlere bahşolmuş kudretini edinebilirsiniz. Hepiniz, gözlerinizin önüne serilmiş olanı başarabilirsiniz. Hepiniz, mümkün olanın örneğini vermeleri için yüksek hayat plânlarından size gönderilmiş olan Yüce Üstadlar'ın yollarında yürüyebilirsiniz. Nasıralı Hz. İsa, neyin mümkün olduğunu beşere göstermiştir.

Bu Dünya'nın son ikibin yıllık gelişim siklusu, hiç de kolay bir dönem olmamıştır ama, bu siklusu etkilemiş olan gezegensel tesirlerin mahiyeti böyledir. Siz, şimdi, yeni bir döneme, bir seri değişim dönemine girmektesiniz. Önümüzdeki otuz yıl içerisinde, beşeri, Balık Burcu Çağı'ndan Kova Burcu Çağı'na yükseltecek olan gelişmeler gelecektir. Beşer, Kova Burcu Çağı'nda, sadece beş duyusunun ötesindeki hayatın değil, yüksek yaşam plânlarındaki hayatın da gerçekliğini kabûl edecektir ([12]). Şimdi âtıl bir halde, kişileştirilmiş bir form içerisinde tapındığı Yaratıcısı'nın gerçek mahiyetini idrâk edecektir. Beşer, kendisi nasıl kendi içinde ikâmet eden milyonlarca varlığa karşı olan görevini yerine getiriyorsa, çünkü beşer de bir tanrıdır, sürekli olarak kendisiyle birlikte olan, kendisine yol gösteren ve yardım eden, Dünya üzerindeki yaşamına şekil veren ve biçimlendiren varlıkların da, aynı şekilde, daha büyük bütün içindeki görevlerini yerine getirdiklerini keşfedecektir. Beşer, Tanrısı'nın içinde nasıl ikâmet ediyorsa, beşerin içinde de, kendilerine bir tanrı olarak göründüğü varlıklar, organ ruhları, hücre ruhları, atom ve atom-altı ruhları vb. gibi varlıklar ikâmet etmektedirler. Beşer, yukarıdaki Yaratıcısı'na karşı nasıl sorumluysa, onlara karşı da sorumludur.

Sonuç olarak, sizden, şuurunuzu, dışarıya doğru yansıttığınız kadar içeriye doğru da yansıtmanızı, sadece öteki planetlerdeki kardeşlerinizin değil, bedeninizin içinde ikâmet eden, sadece daha düşük şuur seviyelerinde olmak şartıyla sizinkine benzer hayatlar sürdüren, kendileri için gerçekten de bir tanrı oluşturduğunuz 'içinizdeki o milyonlarca varlığın' da gerçekliğini kabûl etmenizi istiyorum ([13]).

Ruhsal Rehber John... Tebliğ - 1970

1970'lerin başında, Batı'daki bir gruba, muhtemelen bir Ruhsal Plân'ın sözcüsü olan «John» adlı bir Varlık tarafından şu tebliğler verilmişti:

S: Geçen yıl sanki çok az uzay faaliyeti olmuş gibi. Uzaylı Kardeşlerimiz'le gelecekteki irtibatlarımız ve bunların Yeni Çağ'da nasıl gelişebileceği hakkında bize bilgi verebilir misiniz?

C: Son on yıl [1960 - 1970] boyunca tebliğlerle yansıtılmış olan 'kurtarma' düzenlerinin, büyük çapta, âcil durum plânlarından oluştuğunu ve, en iyisinden, geçici tedbir türünden olduğunu anlamanızı istiyorum. Bunlar, en son çare olması dışında normal olarak izin verilmeyen bir operasyonu kapsıyordu. Planetin üzerinde yaşayan ve yaratıcı düşünce ve yönetim görevi kendisine verilmiş olan dominant ırkın [beşeriyetin] kendini yok etmeye kalkışması ve dış müdahaleye ihtiyaç göstermesi halinde, özellikle sözkonusu müdahale uygun yollardan gerçekleştirilemiyorsa, bu, Gezegensel Logos'un gelişimi dahilinde hatırı sayılır bir sarsıntıya yol açar.

Planetler arasında, üzerlerinde haberleşme, personel değiş tokuşu ya da seyahat etme gibi faaliyetlerin yürütülebileceği, uygun enerji köprüleri mevcuttur. Sistemler arasındaki, planetler arasındaki uygun seyahat biçimi, can'ın kendisinin projeksiyonu ile gerçekleştirilir. Herhangi bir formdaki bir aracın kullanımı, çoğu kez, ve özellikle de bu araçların sözün gelişi köprülerin 'altından' seyahat etmeleri isteniyorsa, vibrasyonel ifadenin daha düşük bir seviyesini kapsar. Hemen çevrenizdeki göksel komşu bölgede yer alan pla-

netlerdeki hayat formları ve uygarlıklar, tezahürleri bakımından etherik mahiyette oldukları için, planetinize yaklaşmak, hele üzerinden beşerleri alıp götürmek, vibrasyonun düşürülmesini gerektirir. Bu da, Uzaylı Kardeşler'in açısından, hatırı sayılır bir çabaya ve tâlime ihtiyaç gösterir, ve onlardan, gezegenlerarası irtibat ve toplumsal ilişkilerin uygun kanallarının kullanılmamasının yol açacağı belirli rahatsızlıklara ve hatta tehlikelere dayanmalarını ister.

Bir planetin nüfusunun ya da hatta küçük bir yüzdesinin dahî tahliyesi, belirttiğim gibi, bir gezegensel şuurun evrimi dahilindeki en iyi plân değildir. Bir planetin kurtuluşu, daima, en sonunda planetin kendisinin içinden ve üzerindeki hayat akımlarından, özellikle de sevk ve idare edici güç için planetin başlıca kanallarını oluşturan hayatlardan, bu durumda, beşerî ırktan gelmelidir. Uzay araçları tarafından kurtarılmış olsanız dahî, gene de, gelecekteki bir noktada, işin başında dengesizliği yaratmış olan unsurları geri getirmek ve dengeli bir hale dönüştürmek zorunda kalacaksınız. Uzay araçları ile dünyadan tahliye edildikten sonra sizi hazır bekleyen bir cennete geri getirilmeniz sözkonusu değildir; tekrar inşa edilmesi büyük bir çaba gerektirecek olan, oldukça kaos halindeki bir dünyaya dönersiniz; sadece fizikî bakımdan bir yeniden inşa yetmez, çünkü fizikî veçhe, sorunların en basitini içerir. Gezegensel hafızada, etherik, astral ve mental bakımdan yer alan ve işin başında felakete yol açan beşerî dengesizlikleri yansıtan unsurlarla başa çıkmanız gerekecektir. Bu aynen, ölümün, fizik varlıklar olarak sizleri kendi duygusal ve mental yaratılarınızdan kurtarmamasına ilişkin prensip üzre geçerli olan bir durumdur: Ölüm hiçbir sorunu çözemez, çünkü bir sonraki boyutta [spatyomda] uyandığınızda, hâlâ daha Dünya üzerinde yaratmış olduğunuz aynı sübjektif dünyada yaşadığınızı ve ölümün sizi mükemmelleştirmediğini görürsünüz ([14]).

Beşerin kurtarılacağı ve mükemmelleştirilmiş bir halde Dünya'ya geri getirileceği fikrini yansıtmış olanlar, sadece, kendi hüsnükuruntularını dile getirmişlerdir. Kurtarılacaklar, yüksek bir ahenk seviyesinde olan ve nispeten daha ev-

rimleşmiş Varlıklar olacaktır ama, tabi, planetin geçmişi ile olan bağlarını koparamazlar ve her halükârda bu planeti bir şekilde kurtarmak ihtiyacında olacaklardır ([15]); bunu başka hiç bir sebepten ötürü yapmasalar dahî, âfetlere yol açan bir tesire mâruz kalmış olanlara şefkatli ellerini uzatarak hizmet etmek şeklinde yapacaklardır ([16]). Dolayısıyla, son on yıl süresince, öylesine inanılmaz bir kritik dönemden geçtiniz ki, eğer bu dönem, bir felaketle sonuçlanmış olsaydı, hem öteki gezegensel sistemlerin hem de sizin kendinizin hatırı sayılır ölçüde fedakârlığınızı gerektirecekti ([17]). Böyle bir sonuç, yeni bir çağı hızla yaklaştırmış olmayacak, aksine, bazı bakımlardan, geciktirmiş olacaktı. Şartlar ne olursa olsun, hiçbir zaman, yıkımı, yeniye açılan kapı olarak görmeyin. Yıkım, yeni olana açılan kapı değildir. Böyle bir şey, sizin üzerinize, intihar eden ve sorunlarının yeni boyutta [spatyomda] çözülmediğini ne de eskisi kadar kolaylıkla çözülemeyeceğini gören kişinin yüklenmiş olduğu türden bir yük yükleyecektir.

Aranızda, Uzaylı Kardeşler tarafından Dünya'dan götürülecekleri için, bu karmik yükü paylaşmak zorunda olmayan seçkin bir grup oluşturduklarını sanan bazı kimseler olabilir. Bu kişiler, yanılmaktadırlar ([18]). Bu planetin karmik kaderine katılmakla ve Dünya'nın sunduğu evrim fırsatlarından yararlanmak için bu planetten beslenmekle, aynı zamanda, bu planetin Kozmik Rabler'le yapmış olduğu akitlerin yerine getirilmesinde yardımcı olmayı taahhüt etmiş oluyorsunuz. Böylece, kendi sevginiz, ışığınız ve hizmet etme arzunuzdan ötürü, gene de, sadece fizikî bakımdan yıkıma uğramış olmayıp, hatırı sayılır derecede kaos içerisinde olan bir mental ve duygusal âleme sahip olan bir planeti amacına ulaştırmak sorunuyla karşı karşıya olacaksınız. Her şeye rağmen, beşerin son on yılda birkaç kez felâketin iyice eşiğine gelmiş olmasından ([19]) ötürü, bu planetin kaymak tabakasının [seçkin kişilerinin] Dünya'dan alınması ve sonra geriye getirilmesini sağlamak amacıyla hazırlıklar yapılmıştı. Bu, Yeni Çağ'ın doğumuna yardım etmiş olmayıp, dediğim gibi, bazı bakımlardan Yeni Çağ'ı geciktirmiş olacaktı. Ancak, gelişiminizi en-

gelleyecek çeşitli negatif unsurlar artık mevcut olmayacağından, bu gecikmenin üstesinden gelinebilirdi. Bunların hiçbirinin meydana gelmemiş olmasından ötürü şükretmelisiniz. Böyle bir felâket, tahayyül ettiğinizden çok daha feci olacaktı ve içsel âlemler'den olanlarımızdan ya da uzay temaslarımızdan hiç kimse bunun olmasını hiçbir şekilde arzu etmedik.

Yakın yıllarda, Dünya'nın etherik yapısı dahilinde yeni enerjilerin açığa çıkmasından ve bu enerjilerin dengelenmesinden ötürü bir değişiklik meydana gelmiştir. Beşerî ırkın kendisi dahilinde, kurtuluşu oluşturabilecek olan kanallar açılmıştır. Bu, son derece gerekli bir şeydir. Beşerî ırk, tüm canlı âlemleri [bitkiler, hayvanlar âlemini, vb.] ve Dünya'nın kendisini gözetecek, besleyecek ve yükseltecek dominant ırk olarak tüm yaratıcı sorumluluklarını giderek idrâk etmek suretiyle kendi dönüşüm enerjilerini üretmek zorundadır ([20]). Beşeriyet, kendi dahilinde hareket halinde olan bu sınırsız sevgi ve hakikat ruhunu daha bir idrâk ettikçe, muazzam bir güç açığa çıkarmış olmaktadır. Bu da içsel plânlardaki bazı örtülerin ortadan kaldırılışını hızlandırır ve neticede, beşeriyetin içinden gelişen aynı niteliklere uygun gelecek daha büyük bir sevgi ve ışığın neşredilmesine yol açar. Bu, etherik plânda ve bir dereceye kadar da fizik plânda, nükleer felâketin dokunamayacağı yeni bir dünyanın zuhur etmesine yol açmaktadır.

Dünya'nın yenilenmiş ve dönüşüme uğramış bu etherik bedeni , hâkim bir faktördür. Bu, sadece bir kaç yıl önce mevcut olmayan bir dengelilik gücüdür. Nükleer felâketin şimdi meydana gelmesi halinde, dünya nüfusunu tahliye etmeye pek ihtiyaç olmayacaktır, çünkü yeni şuur hareketleriyle giderek ahenktar bir hale gelen kişilere hiçbir zarar gelmeyecektir. Ancak bu, belki de, henüz anlayamadığınız bir tarzda olabilir. Fizik bedenleriniz değişmekte ve beşerî ırk dahilinde, bir bütün olarak, bir mutasyon meydana gelmektedir. Nükleer bir felâketin oluşması halinde sağ kalacak olanlar, geçmişle ve hâlâ daha iyi ve doğru olup da geçmişin ihtiva ettiği her şeyle sürekliliği sağlayan ve hayatî değeri haiz olan

dengeleyici bir gücü ayakta tutacaklardır. Bu konuya, Hz. Nuh meseli açısından bakın. Eğer Tufan, bir gemi olmaksızın meydana gelseydi, bu, bir geriye gidiş olacaktı, çünkü tüm yaratıcı sürecin, sembolik olarak ifade etmek gerekirse, tekrar edilmesi gerekecekti. Ancak, Hz. Nuh, gemiyi inşa etti ve Dünya'daki hayatı oluşturan unsurların en iyilerini gemide topladı, ve bunlar, kurtuldular.

Şimdi de aynı şey olmaktadır. Sizler, tahrip edilemez olan en yüksek şuur ile ahenktar hale gelmeniz fizik, etherik, duygusal ve mental bilinci olan gemiyi inşa etmektesiniz. Bu şuur ile ahenktar hale gelen ve onu yaşayan herkes, dış dünyada ne olursa olsun, tam olarak korunurlar. Korkusuzca ve sevgi içinde yaşadıkları takdirde, kendilerine hiçbir şey olmaz. Bu şuurda, evrim sürekliliği korunmakta olup, geçmiş, en önemli veçhelerini Yeni Çağ'a aktarabilir. Yeni Çağ, daha önceden olanlardan tamamiyle kopmak değildir; onların bir uzantısıdır. Dolayısıyla, bu bağlar tesis edilmelidir. Nükleer yıkım, beşerin bu bağları kendi şuuru dahilinde daha yeterli bir şekilde tesis etme fırsatını elde etmesinden önce meydana gelmiş olsaydı, bu sürekliliği engellemiş olacaktı. İşte bu sebepten ötürü, nükleer felâket halinde, bu bağları öne çıkarmak için, geriye dönerek, planetin hafızasına girmek zorunda kalacaktınız, ki bu da sizi tekrar, dönüştürülmesi gereken geçmiş kötülüklerin artığı ile temasa geçirmiş olacaktı. Nükleer felâket, ayrıca, üzerinize, Tabiat'ın hayvan, bitkiler, vb. âlemleri ile ilgili olan ve belirli bir noktada dönüştürülmesi gerekecek olan dehşetli bir karma da yüklenmiş olacaktı. Yeni enerjilerin açığa çıkması ve beşeriyet ve planetin etherik bedeni dahilinde dengelenmeleri ile, ve burası gibi merkezlerce Tabiat'la işbirliği içerisinde yürütülen çalışmalar ile, temizlik ve dönüşüm operasyonları daha doğal bir şekilde ilerlemektedir. Planetin fizik kabuğu her halükârda değişmektedir ama, kaosa doğru değil. Fakat, öyle de olabilirdi. Planetin fizik kabuğu, şimdi, yeni Göğün, yani Dünya'nın yeni etherik şuurunun bir tezahürü olmaya doğru ilerlemekte, daha öncesinden çok daha fazla ışık ve sevgi ortaya koymaktadır.

Bu değişimlerden ötürü, fizikî bir tezahür halindeki uzay teması artık bir ihtiyaç olmaktan çıkmış olduğu için, uzaylı kardeşler çekilmişlerdir. Size, ayrıca, uzaylı kardeşlerden çoğunun, Dünya'ya gözlem yapmak ve öğrenmek için geldikleri açıklanmış bulunmaktadır. Dünya'nın sunduklarını istedikleri için geldiler ama, enkarnasyon yoluyla doğrudan Dünya düzenlerine girecek kadar güçlü değildiler. Şimdi, uzay temaslarının çoğu, etherik ve can mahiyetinde olan uygun köprüler vasıtasıyla gerçekleşecektir. Daha az gözlem olacaktır ama, daha yüksek temas şansı da imkân dahilinde olacaktır. Hâlâ daha öteki planetlerden gelen Varlıklar'ca ziyaret edilmektesiniz ama, şimdi size öncekinden daha yüksek seviyedeki enerji bedenleri ile gelmektedirler ve eğer onlarla temas kurmayı arzu ediyorsanız, siz kendiniz de şuurunuzu yükseltmelisiniz.

Dünya daha yüksek vibrasyon düzenlerine doğru ilerledikçe, fizik inişlerin meydana gelmesi imkân dahilinde olacaktır ama, sizin fizik yoğunluklarınızdaki değişimlerden ötürü, sadece birkaç yıl önce olacak türden fizik inişler artık olmayacaktır. Bu sistemin öteki planetleri ve öteki sistemler ile özgür irtibat ve toplumsal ilişkiler tesis etmeniz doğal ve gerçekten de kaçınılmazdır, çünkü Yeni Çağ size Kozmik Kardeşliği getirecektir. Dolayısıyla, uzay temasını kaybetmiş değilsiniz; sadece, Uzay teması daha rahat ve doğal bir boyuta kaydırılmış bulunmaktadır.

S: Önümüze fırsat çıktığında Uzaylı Kardeşlerimiz'le temaslarımızı hâlâ daha devam ettirmeli miyiz, yoksa süregiden birçok faaliyetten ötürü şimdilik bu konu askıda mı kalsın?

C: Beşer ırkı için önemli olan, kendi kâhinleri, inisiyatörleri, vahiy sahipleri ve Dünya'nın evrim sorumluluğunu taşıyanlar vasıtasıyla ırkın kendisinden evrimleşen hususlardır. Siz Kozmik Kardeşlik kapasitesini geliştirene kadar Uzaylı Kardeşler de sizinle ilişki kurmayacaklardır. Onlar, sadece size yardım etmek için gelmiyorlar. Dünya halkının, kıyam ederek, şuurlanmasını beklemektedirler, ki gezegenlerarası kapsamda olacak olan büyük hayat düzenlerini inşa etmek

üzere birlikte çalışmaya başlayabilesiniz, ve ancak birkaç gezegensel sisteme ait ırkların birleşik âhenk, sevgi, düşünce ve etkileşiminin oluşturduğu enerji alanları dahilinde enkarne olabilen, gerçekten de engin Kozmik Varlıklar'ın bedenlerini meydana getirebilesiniz. Dolayısıyla, sizin için en önemli şey, beşerî vahiy ve içsel gelişim bakımından zuhur etmekte olandır.

Söylediğim gibi, uzaydan gelen bu Varlıklar'la temasınız kesilmiş değildir. Onlar, size, daha yüksek bir boyuttan yaklaşmakta ve o boyut üzerinde de 'Uzaylı Kardeşler' olmaktan çıkmaktadırlar. Onlar, sizinle çok daha büyük bir bir-lik bağını tezahür ettirebilirler. Görüyorsunuz ki, sizin düşünme şekliniz fizik seviyeyle sınırlanmıştır. Sizler, planetleri ayıran uzay boşlukları açısından düşünürsünüz. Planetler arasında şuur ve fonksiyon bakımından bir fark vardır ama, bizim faaliyet gösterdiğimiz seviyelerde kesinlikle hiçbir ayrılık yoktur. Biz, hepimiz, Solar Logos'un, Güneş Logosu'nun [21] Beden'ini oluşturan münferit âlem'in şuurunun ve hayatının bir parçasını teşkil ederiz. Siz, Uzaylıların, seyahat ederek, başka bir yerden size geldiklerini sanırsınız. Astronomik görünüşlere aldanmayın. Biz, hepimiz, bir Bir-liğin parçasıyız. Sizin Uzaylı Kardeşler diye bildiğiniz Varlıklar'dan bazılarının daha başka kimlikleri de vardır, ve daha başka kimlikler altında bildiğimiz Varlıklar'dan bazılarına da 'Uzaylı Kardeşler' denilebilir. Siz, belirli bir şuur ve anlayış seviyesinden sonra geçerliliğini tamamiyle yitiren ayrımlar yapmaktasınız. İşte, bunu idrâk etmeyi öğrenmelisiniz.

S: Bu, bize uzay teması sorununa yeni bir bakış açısı kazandırmaktadır. Bunun ışığında, bize, birçok grupların felâket kehanetlerinde bulunan enformasyonlar vermesi konusunda bir şeyler söyleyebilir misiniz? Biz, felâket ve ıstırap konuları üzerinde bu şekilde konsantre olmanın yararlı olmadığını hissediyoruz?

C: Bir yararı yoktur. Çoğu kez, bu tür teşebbüsler, sansasyonalizme ve aşağı seviyeden tabiatın önemini vurgulamaya, ya da hatta bu tür hassas kişilerin ideallerini boşa çıkarmış ve rahatlarını kaçırmış bir dünyayı cezalandırmaya yö-

nelik bir arzudan doğarlar. Şu hususu da mütalâa edin: Bu tür düşünce formları, Uzaylı Kardeşleri, normal olarak faaliyet göstermedikleri ve rahatsızlık duymaları sözkonusu olan alt boyutlar üzerindeki bir faaliyetin içine sokmaya ve davet etmeye yöneliktir. Siz eğer birini seviyorsanız, ki birçok hassas kişi Uzaylı Varlıklar'ı sevdiklerini iddia etmektedirler, sevdiğiniz kişiyi rahatsız bir duruma sokmaya kalkışmazsınız; onunla, kendini evindeymiş gibi hissedeceği bir seviyede karşılaşmaya çalışırsınız. Yıkım kehanetlerinde bulunmak için, bu kehaneti korku ve ümitsizlik yerine şifa ve ümit ile aşılamak üzere büyük bir sevgi, merhamet ve bilgelik şuuru gerekmektedir. Aynı şuur, kendileri 'faaliyet halinde sevgi' olan Uzaylılar ile sizin aranızdaki doğal köprüdür.

Şu anda Uzaylılar'ın sözcüleri olarak onlardan size şunu aktarmak istiyorum ki, onlar, sizinle bir-dir. Siz, hepiniz, Güneş Logosu'nun yaşayan kaderini oluşturursunuz; sizler, kardeşsiniz ve kardeşten de yakınsınız. Fenomen aramayı bırakın. Her şeyi, fizik faaliyet ve madde açısından yorumlamayı bırakın. Uzaylı Varlıklar'ın gerçekte ne olduklarını ve birbirinize nasıl yaklaşabileceğinizi ve en yüksek hayat seviyelerinde nasıl bir olabileceğinizi görmek için şuurunuzu özgür kılın. Uzaylılar'ın içinde seyahat ettikleri araçlar vardır ama, yüksek seviyeden araç formlarının kendileri, canlı varlıklar olup, yüce ve sevgi dolu düşüncenin yaratıcılarıdırlar. Uzaylı Varlıklar'la dostluk ve kardeşlik tesis etmeyi gerçekten istiyorsanız, astronomik ayrılık tavırlanışlarının ötesine geçmeniz ve içinde yaşadığınız Kâinat'ın bir-liğini takdir etmeye kendi hayatınızda gözler önüne sermeye başlamanız gerekir. Uzay temasını sadece fizik fenomenler ve uzay araçlarının ortaya çıkması açısından yorumlamaya çalışanlar, beşeriyet için getirdiği vaat bakımından bu tezahürün gerçekte neyi temsil ettiği konusuna karşı haksızlık yapmaktadırlar. Bu Varlıklar'ın birçoğu, size, planetler arasındaki vibrasyonel farklılıkların aşılmasına izin veren belirli fonksiyonları sağlayan araçlar içerisinde geleceklerdir ama, aslında bu tür araçlar, Bütün ile bir-lik içerisinde birleşmiş olan bir şuur halinin sembollerinden ibarettirler. Şimdi, sizden, uzay seyaha-

ti ve araçları kavramlarının ötesine geçmeniz ve sürekli olarak size sevgi ve yardım neşriyatında bulunan bu sevgili kardeşleriniz ile hakikî ve ebedî birliğinizi görmeye başlamanız istenmektedir. Kozmik Kardeşlik açısından düşünmeye başlayın ve temasın tekrar tesis edildiğini göreceksiniz. Onlar, sizinle teması sona erdirmiş değillerdir: Sadece, bu teması, daha yüksek ve daha doğal olan bir boyutsal frekansa kaydırmışlardır.

S: Zaman zaman, sözde düşmanca gezegensel temaslar hakkında gelen haberlere ve bunları nasıl mütalaa etmemiz gerektiğine ilişkin olarak birşeyler söyleyebilir misiniz? Bazı uzay uygarlıklarının, yüksek derecede bir kompüterizasyon ile ve çok sıkı bir kontrol altında faaliyet göstermelerinden ötürü, bizlerle temasları sonucunda negatif enerjilere yol açtıkları söyleniyor. Bu konuya ilişkin olarak herhangi bir açıklamada bulunabilir misiniz?

C: Düşmanca uzay temasları olmuştur, ki beşerin ne türden vibrasyonlar neşretmekte olduğunu düşünürsek, bu sadece doğal bir olgudur; benzer unsurların, çoğunlukla karmik telâfiler için, birbirini cezbetmesi evrensel bir yasadır. Dünya, beşerin düşünce projeksiyonları vasıtasıyla hem ışığı hem de karanlığı neşrettiğinden, her ikisini de alacaktır. Hem pozitif hem de negatif mahiyetteki uzay fenomenlerinden bazıları, gerçek gezegenler-arası temaslar olmayıp, Atlantis gibi geçmiş uygarlıklarda oluşturulan astral desenlerin ve düşünce formlarının materyalizasyonundan ibarettir. Aslında, uzay faaliyetinin büyük bir kısmı, yıldızlar arasında seyahat etmek şeklinde değil de, daha yüksek ya da daha başka boyutlardan iniş şeklinde olmuştur. Pozitif olanı ve Işığı ifade etmiş olan Uzaylı Varlıklar'dan bazıları, aslında, öğretilerini ancak o şekilde kabûl etmeleri sözkonusu olan bazı kişilerin mevcudiyetinden ötürü gezegenler-arası kıyafete bürünmüş olan, son derece yüksek seviyeden Hiyerarşik Varlıklar ve Üstadlar'dır. Bu kişiler, bir Spiritüel Kaynak'tan ziyade, ileri seviyeden bilimsel bir uygarlığın temsilcisi olarak mütalâa ettikleri bir kaynaktan gelen hakikat öğretilerini daha bir rahatlıkla kabûl ederler. Bu türden birçok 'hayırlı teb-

dil-i kıyafet' olayı meydana gelmiştir ki biz bunu, beşerî şuura ulaşmanın meşru bir yolu olarak görüyoruz. Fakat, aynı fırsat, beşerin kendisinin çözüme kavuşturulmamış, bütüne katılmamış ve pozitife dönüştürülmemiş içsel karanlığını, beşer bu karanlıkla yüzyüze gelebilsin ve başa çıkabilsin diye beşerin önüne çıkaran güçlerce de kullanılmıştır. İşte, dışsal fenomenlerin kişinin şuurunu istediği gibi yönetmesine izin vermemenin önemi ve astral seviyenin ötesinde daha yüksek temaslar yapılabilsin diye kişisel hayatın yüksek spiritüel hatlar boyunca değişime uğratılmasının önemi bundandır. Dünya'nın çevresinde, negatif tesirlerin yasaya aykırı girişini yasaklayan koruyucu bir küre vardır ama, cazibe yasalarının ve beşeriyetin karmik sorumluluklarının telâfisinin yerine getirilmesi için bazı negatif tesirler girmek zorundadırlar.

Sonuç olarak, şunu tekrarlamak isterim ki, Uzaylılar size çok yakındırlar ama, beşerin maddeci şuuruna yaklaşmak için bürünmek zorunda kaldıkları hayalî fizik veçhelerine nazaran, hakikî veçheleri içinde şimdi size daha yakındırlar. Uzayın boyutları içerisinde ilerleyen devasa araçların olduğu doğrudur, ve gerçekten de, küçük planetlere benzeyen, muazzam cesametteki araçlarda tüm hayatlarını geçiren bazı ırklar vardır Bunlar, özel bir amaca yönelik olarak ve Bütün'e hizmette özel bir şuur biçimi geliştirmek üzere mevcutturlar. Dolayısıyla, size araçlar olarak görünen şeylerin daima illusion olmaları sözkonusu değildir. Bu araçlar vardır ama, onlar, sadece, planetler arasındaki irtibat ve seyahatin ve uzay teması fenomeninin tâli bir veçhesini temsil ederler.

Bu tür uzay teması, beşer, şuurunu, Bir-liğin gerçekliğini kabûl etmek suretiyle, planetler ile üzerindekilerin, kendine, aynen sizin birbirinize yakın olduğunuz kadar yakın olduğunu göreceği yüksek düşünce ve ruh boyutlarına ve canı'nın özgürlüğüne yücelttiğinde daha da olgunlaşacaktır. Kâinat'taki herhangi bir şeyi ayıran unsur, son tahlilde, ne uzay ne de zaman olmayıp, sadece şuur'dur. Bunu anladığınızda, Yeni Çağ'daki tüm uzay temasının anahtarı önünüze konulacaktır.

Sizi kutsar ve her birinize, Tanrı'nın sevgisini neşrederim. Öyle olsun.

Hiyerarşi Başkanı Maitreya... Tebliğ: 19-6-1970

Uzay temasının gerçekliği hakkında hiç soru sormuyorsun, çünkü biz dünyalıların öteki planetlerin insanlarıyla kardeşlik değiş tokuşunda bulunduğumuzu idrâk ediyorsun. Bu, senin şuur seviyende senin için nasıl doğruysa, bizim için daha da doğrudur. Biz, öteki planetlerin Hiyerarşileri'nin üyeleri ile yakın bir işbirliği içindeyiz ve her birimiz, Güneş'e ait ve Kozmik Kardeşlikler'in yönetimine ve sevgi dolu rehberliğine bağlıyız.

Uzaylı Kardeşler'in planetinize yaptıkları yolculuklar, kısmen, kurtarma ve yardım etme amacına, kısmen de eğitimsel sebeplere yönelikti. Planetiniz, ışık ile karanlık arasındaki yüzeydeki mücadeleden daha derin bir gizemi, geriletici güçlerin, evrim güçlerinin ve kaos oluşturucu karanlığın yaratılışı ve mahiyetinin ta kendisi ile ilgili olan bir gizemi bağrında saklamaktadır. Bu güçlerle, günlük hayatınızın engelleyici mahiyeti ile başa çıkma şeklinde temas etmeniz sonucunda, güçlenmekte ve bilge kişiler haline gelmekte, kendinizi, Kâinat'ta, hatırı sayılır derecede güçlü ve dengeli bir kadere hazırlamakta ve ilksel yaratıcılığın kazanından henüz şimdi zuhur etmekte olan öteki evrim sistemlerini yönetme hak ve liyâkatini edinmektesiniz ([22]).

Dünyanın evrim sistemine giremeyen birçok can vardır, çünkü bunu yapmakla, kendilerini, başa çıkma ya da dayanma yeteneklerinin ötesindeki vibrasyonel basınçlara mâruz bırakmış olacaklardır. Bu canların çoğu, bu durumda, komşu gezegensel sistemlerde enkarne olurlar ve oralarda bu Güneş Sistemi'nin etherik formu'na alışırlar ve sonuçta dünyada enkarne olmalarını mümkün kılacak olan belirli bir bağ oluştururlar. Uzaylı Kardeşler dediğiniz varlıkların çoğu, dünyanın şiddetli maddî vibrasyonlarına doğrudan girebilecek kadar kuvvetli olmayan Varlıklar'dır; ne varki, kendilerinin ve ana vatanları olan gezegensel ya da boyutsal kaynağın eği-

timi için, dünyadaki evrimin gizemiyle yüzyüze gelmeyi arzu ederler. Böylece, bu planete, sadece mümkün olduğu takdirde yardım etmek için değil, öğrenmek için de gelirler. Üniversitelerinizde de bunun paralelinde olan bir durum vardır: Bir yanda, not almak için derslere giren ve sınavlarda geçmek zorunda olanlar, öte yandan da, not almak için değil de sadece ilgi duydukları için derslere katılan ve dolayısıyla da sınavlara girmeyenler vardır. Öteki planetlerden ya da boyutlardan gelen ziyaretçilerin evrimleri, dünya türünde bir deneyime, enkarnasyonu gerektirecek kadar ihtiyaç göstermez ama, bu deneyime bilgelikleri ile kuvvetlerini çoğaltacak bir tarzda temas etmek suretiyle [dünya] deneyimini 'gözden geçirmeyi' arzu ederler.

Dolayısıyla, Güneş Sistemi dahilindeki Christ faaliyeti, eğitimsel veçheleri bakımından, öteki planetlerdeki Varlıkları; yetiştirilmeleri, endoktrine edilmeleri ve, denilebilir ki, bizim evrim türümüzün ([23]) bünyesinde mevcut olan tehlikelerden bazılarına karşı aşılanmaları için dünyaya yöneltir. Hastalığın tümüne mâruz kalmaları gerekmez! Dünya seviyeleriyle kurulan temas sonucunda edinilen bilgelik sayesinde yapmayı arzu edebilecekleri, gelecekteki çalışmalar için aşı olabilirler. Dünyanın Hiyerarşisi'nden olan bizlere, bu Varlıklar'ı kabûl etmemiz ve planetin boyutsal sınırlarını aşmalarına izin vermemiz için tâlimat verilmiştir. Onların yardımlarını hoşnutlukla karşılamaktayız ama, esas itibariyle, kendi eğitimleri ve gelişimleri için gelmektedirler.

Beşeriyetin ihtiyacı olan yardım, beşeriyet dahilindeki spiritüel kaynaklardan gelmelidir. Beşeriyetin hayatta kalıp kalmama sınavı, son tahlilde, beşeriyetin sorumluluğudur. Hiçbir dış kudret, bu sorumluluğu onun adına yüklenemez ([24]). Halen, Uzaylı Kardeşler'in dünyanın gidişatına olan katkıları pek azdır ama, gözlemlemekte ve öğrenmektedirler. Işık, Hakikat ve Sevgi mesajlarını belirtmiş olup, gerektiği takdirde, tekrar belirtecekler ve Yasa'nın izin verdiği kadarıyla da yardım edeceklerdir. Sizinle etherik olarak teması sürdürmekte ve beşerin şimdi, kendisine verilmiş olanla ve kendi içindeki İlâhî Vasıf'tan zuhur etmeye çalışanla neler yapacağını görmek üzere beklemektedirler.

2. BÖLÜM

KÂİNAT EVRİMİ VE ÖZELLİKLERİ

«Yüksek âlemlerden, insanları, olgun duygu ve düşüncelere sevkedici ilcalar, insiyaklar ve hattâ gayet açık fikirler halindeki tebliğler, mütemadiyen arzımıza inmektedir. Ve her insan, her varlık bunlardan kendi kabiliyeti nispetinde bilerek veya bilmeyerek istifade etmektedir. Henüz görgülerinin eksikliği yüzünden bu yüksek tezahürlere ve ilhamlara karşı ne kadar müteasi durumda olursa olsun, insanlar bu yükseltici unsurların gizli veya aşikâr tesirlerinden kendilerini hiçbir vakit kurtaramazlar. Zira kendilerini bunlardan kurtaramamak ruhların tabiatı icabatmdan ve en büyük ihtiyaçlarından biridir. İşte diğer yüksek maddî âlemlerden ve spatyomdan gelen bu ilhamlar ve tebliğler dünyamızı yavaş yavaş o âlemlere yaklaştırıyor. Dünyamızın bu yüksek âlemlere yaklaşması demek yükselmesi demektir.»

Dr. Bedri RUHSELMAN

Kemâl Yolcusu... 27-11-1952

İnsanlar, zavallı insanlar, Yukarı'dan ne küçük şeyler isterler! Küçücük bir şey, bir rahatlık, ufak maddî bir saadet, basit bir dünya yardımı. Halbuki insan varlığını teşkil eden ruhların tekâmülü için, icabederse, nebülözler teşekkül eder, âlemler kurulur. Zamanın, mekânın bir kıymet ifade etmediği mevsimlerde sizin için uzun hazırlıklar yapılır. İnsan aklının kavrayamayacağı şekillerde plânlar tanzim edilir. Plânları büyük, çok büyük varlıklar hazırlar. Büyük denince, cüsse büyüklüğü anlamayacaksınız. Ancak ve ancak, ihata ediş kabiliyeti, seziş zenginliği, maddeye hakim oluş kudreti söz konusudur. Aşağıdan yukarıya doğru şöyle bir derece vardır: Tabiatta, bu Güneş Sistemi içinde ruhlar tekâmüle hazırlanırlar. Bu tabiat, Güneş Sistemi, Kâinat içinde ilk tekâmül istasyonu değildir. Ruhlar, bu Güneş Sisteminden daha geri sistemlerde de bir tekâmül yaptıktan sonra, ancak sizin âleminizde tetkikata hak kazanmışlardır.

Şimdi, siz insanlar, önce dünyanızı alâkadar eden misaller istersiniz: Yakınlarınızda eşya var. Eşyadan sonra bitki dediğiniz bileşikler gelir. Bitkiden sonra hayvan ve insan. Bunların her birine sınıf diyelim. Bu sınıfları ayrı ayrı idare eden ve yeryüzü seyyaresinde onların tekâmüllerini teftiş ve kontrol eden varlıklar vardır. Bu varlıklar, umumî ahengi, yani yeryüzündeki ahengi teminle mükelleftirler. Bakınız, meselâ, yer çöküntüleri var, zelzele dediğiniz. Bunların içinde birçok hayat mahvolur. Bu mahvolanların içinde, iyi hazırlanmış olmaması yüzünden reddolunan plân sahipleri de var (25).

Kâinat'ta varlıklar, yok olmak için var olmamışlardır. Ruhların varlığı için daha pek çok şeyler var olmuştur. Kirli bir sayfanızı defterinizden yırtarsınız. Bu haliniz, onu yoketmek için değil, daha iyisini yazmak içindir. Değişen şey, maddenin halidir. Siz belki bu yırttığınız sayfa için zaman kaybediyorsunuz, bazı işleriniz geri kalıyor. Ama, bundan bir tecrübe kazanıyorsunuz. Bu tecrübe, bu kaybettiğiniz şeylere yeter ve değer. Hayat bir üniforma gibidir; ait olduğu muhite göre hazırlanır. Ruhlar ise her zaman bir üniforma seçebilirler.

Plânlarınızı gelişigüzel tanzim etmediniz. Onlar, birtakım mevziî ve umumî kontrollerden geçmiştir. Kâinat'ta bir ahenk vardır. Bu ahengi, siz, plânınızla bozmamanız için, o kadar çok kontrollere tâbisiniz ki.. Onun için, yeryüzünde, meselâ, bir Bedri Ruhselman daha mevcut değildir. Sizin bir hususiyetiniz vardır, bütün insanların olduğu gibi. Öbür âlemden, önüne gelen herkes bedenlenmek isteseydi ve bu isteğe müsaade edilseydi, büyük bir karmakarışıklık içinde hiç bir netice hâsıl olmadığı gibi, tekâmül de sözkonusu olmazdı.

Kâinat bir sestir. Size bir parçacık bu sesten bahsettiler. Sesleri ayıklamak, insanı seziş yollarına götürür. İnsan dinledikçe, seslerin hususiyetlerini idrâk edebilir. Bir demiri başka bir demire vurarak medyoma işittiriniz ve bu demir konuşsa, acaba size neler söylerdi, diye sorunuz. O, eşya ile, etrafındaki herşeyle konuşmaya alışsın. Bu suretle, medyom, maddeyi bırakarak değil, maddeye bağlanarak rabıta yapa-

caktır. Etrafınızdaki herşey, bir şuur eseridir. İçinde bulunduğunuz oda, karartma tertibatınız, masanız, duvarlar.. Sizi hiç tanımayanlara pekâlâ durumunuzu ifade edebilir. Ve gayenizi de gösterir.

Kemâl Yolcusu...

İnsanların hayattaki fedakârlıklarının sebebi, çoğunlukla şunlardır :

a — Cemiyet hayatında şöhret temini.
b — İç huzuru ve manevî tekâmül.
c — Öbür âlemde iyi bir mevki temin etmek.
d — Yüksek ruhların takdirine mazhar olmak.
e — Allah'ın teveccühünü kazanmak.

Yukarıdaki gayelerin tahakkuku maksadıyla ve düşüncesiyle yapılan fedakârlığın manevî kazancı sıfırdır. Bu hareketler fedakârlık değil, bilakis zekice bir bencillikten başka bir şey değildir. Bir insan bünyesini düşününüz: Bu bünyede çeşitli sistemler çalışmaktadır. Sinir sistemi umumî muvazeneyi temin eder. Kemikler ana iskeleti meydana getirir. Gözler, kulaklar vb. dışarısı ile münasebeti idameye çalışırlar. Dişler, hazım cihazı hayatiyeti temin ederler. Kan, dolaşım suretiyle bütün merkezlerin kontrol ve faaliyetlerini emniyet altında bulundurur. Farzedelim ki, göz sistemi zayıftır, iyi çalışmıyor. Halbuki insan, çalışma gayesiyle yeryüzüne sevkedilmiştir. Bu yolda, göz sistemine de en çok ihtiyacı olacaktır. Şimdi, misal olarak ele aldığımız insanın mukadderat plânı, onun yeryüzünde saatçilikle bir hayat geçirmesini neticelendirmiş olsun. Bu iş için göz ve kulak uzuvlarının fazla hassasiyetine ihtiyaç vardır. Aksi takdirde saatçilik yapamaz. Halbuki onun hayattaki gayesi, bu yoldan temin edilebilecekti. Bu tahakkuk etmedikçe, mevcudiyeti manasızdır. Diğer uzuvlarının muntazam ve mükemmel olarak çalıştığını kabûl etsek bile, bu ne kıymet ifade eder? O, asıl işini yapamamaktadır.

Kâinat'taki varlıkları, bir insan bünyesindeki sistemlere benzetebilirsiniz. Burada mütekâmil olanlar, olmayanlara yardım etmek mecburiyetindedirler. Her mecburiyet bir vazife'dir. Ve vazife ise, fedakârlık hissinden soyutlanmıştır. Şimdi gene insan bünyesine dönelim: Farzedelim ki, diğer sistemler şöyle düşünüyorlar: *'Madem ki hepimizin tam sıhhatte olması ve mükemmel çalışması istenmektedir, o halde birimizin sakatlanması, umumî gayenin sakatlanması olur. Ve o zaman mevcudiyetimizin manası kalmaz. Şu halde göz sistemi ile bir müddet için daha çok alâkadar olmamız ve hepimizin buna bir şeyler harcamamız lâzımdır. Onu takviye etmek mecburiyetindeyiz. Eğer bunu yaparsak, varlığımızın gayesine hizmet etmiş oluruz.'* İşte bu surette, göz sistemine yardım için hepsi anlaşır. Ve bu işin yapılmasını da dolaşım sistemi üzerine alır. Orası ile alâkalanır. Kısa bir zaman sonra da o merkez beslenmiş, salâh bulmuş olur. Burada dolaşımın yaptığı iş, diğerlerinin bu iş için verdikleri karar, fedakârlık değil, vazife, hatta biraz da menfaat icabıdır.

İnsan, fedakârlık yaptığını ve bir hareketinin fedakârlık olduğunu bildiği müddetçe, yapılan hareket fedakârlık olmaz. İnsanüstü âlemlerde, insan anlayışı ile yapılan harekete fedakârlık denilmez. Bir insan, yaptığı hareketin fedakârlık olduğunu bildiği müddetçe, insandır. Bilakis bu hareketin vazife olduğunu bildiği ve o hareketten ne maddî ne de manevî bir şey beklemediği ve bunun kendi tekâmülünde bir amil olduğu zehabına kapılmadığı, hatta bu esnada yararlı bile olsa, bu yararın neticesinde de kendisi için hiç bir fayda beklemediği zaman, artık, insanüstü olmuştur. İnsanüstü varlıklardaki telakki şöyledir: *'Kimse kimseye borçlu değildir. Herkes vazifeye borçludur. Yapılan hareket lüzumludur. Ve lüzumlu olduğu için yapılmaktadır.'* Daha önceden de söylediğim gibi, insanların tekâmülleri: a — Tanrı hakkındaki telakkileriyle ölçülür... b — Fedakârlık fikirleriyle ölçülür.

Yaradılış tablosunu, büyük ve muhteşem bir zincire benzetebilirsiniz. Bu zincir, irili ufaklı bir çok halkadan müteşekkildir. Her halka kendi yerinde ve kendi değerindedir. Burada herhangi bir halkanın diğerine kafa tutmasına, *'ben se-*

ni devam ettiriyorum veya sürüklüyorum' demesine hakkı yoktur. Bir halkanın mükemmeliyetsizliği, genel nizamı aksatır. Her halka kendi rolünü yapacaktır. Keza her halkanın kendi yerini ve kendi değerini muhafaza edebilmesinden ve vazifesini yapmasından bütün diğer halkalar, yani varlıklar, sorumludurlar. Bu halkaların hiç birisi ötekine nazaran hiç değildir. Herkes, herşeydir. Bir değerin küçümsenmesi, umumî ahengi bozar.

Kâinat'ta sınıf sınıf mahlûkat vardır. Meselâ hayvan, insan ve insanüstü varlıklar. Şimdi, bütün bunların tekâmüllerinden ve hareket tarzlarından da sorumlu bulunan yüksek ve mütekâmil bir Varlık olduğunu tasavvur edelim. Bu varlık, Tanrı iradesiyle, bunların hareketlerini idareye memur edilmiştir. Şimdi, bu idare altında bulunan insanların bir kısmının vazifelerinde iyi hareket etmediklerini farzedelim. Umumî muhasebeyi yapan o Varlık, bu noktayı tetkik ederken şöyle düşünür: *'İnsanlar vazifelerini iyi yapmıyorlar.'* İşte bu bir hükümdür. Nasıl ki, burada bir zümrenin yaptığı hareket, bütün insanlara teşmil ediliyorsa ve suçlu sınıf insan sınıfı olarak gösteriliyorsa, Yaradılış tablosunda vaki bir aksaklık da, bütün tablonun intizamsızlığını tevlit eder. Bu tablonun intizamı ve mükemmeliyeti ise, Tanrı'nın iradesidir. Binaenaleyh, bunu aksatanlar sorumludurlar. Bunu bir misal olarak söyledim. Hakikatte, Yaradılış sisteminin düzen ve ahengi, Tanrı tarafından emredildiği için, burada, heyet-i umumiye hakkında intizamsızlık bahis mevzuu olamaz. Görülen intizamsızlık, intizamdaki büyük karakteri değerlendirmek için bilhassa vakidir. İntizam, intizamsızlığa nazaran bir kıymet ifade eder. Kıymetler ise, mevcut kıymetsizliklere nazaran bir ölçüdür. İntizamsızlık olmasa, intizamın değeri nasıl anlaşılır?

Bununla beraber, mahlûkat, kendi tekâmül seviyelerine ait hususiyetleri, yani tekâmül basamaklarının karakterini arzetmeye mecburdurlar. Meselâ insanlar indî ve sakat düşüneceklerdir. Bu, onların vasfıdır. Bu merhaleyi aşmadıkça, bundan kurtulamazlar. Ve bu bakımdan da yükseklerin yardımlarına onların ihtiyaçları vardır. Yardım edenler, ken-

di tekâmüllerine, kendi varlıklarının gayelerine yardım ediyorlar demektir. Yardım görenler ise, ileride başkalarına yardım etmek için yükselmektedirler. Bu işlerde fedakârlık yoktur. Umumî makinanın yani Yaradılış makinasının işlemesi, Tanrı'nın İlâhî gayesinin tahakkuk etmesi lâzımdır. Bu büyük fabrikada her âletin, yani her varlığın gördüğü iş, aynı ölçüde olmamakla beraber, bir parçanın eksikliği dahi genel bünyede bir gevşeklik, bir aksaklık vücuda getirir.

Kâinat ve Kâinatlar bomboş değildirler. Her zerrenin, en büyük ve mütekâmil varlığın tekâmülünde hissesi ve rolü vardır. Meselâ, insanın kanı içinde birtakım kürecikler mevcuttur. Bu kürecikler yan yana gelerek, bünyesinde bulundukları insanın yaşama kudretini tanzim ederler. Kâinatı da böyle bir deveran sistemine benzetebilirsiniz. İçinden alacağınız veya yaşamasına engel olacağınız, yani kendisine hizmet etmeyeceğiniz her kürecik, kendi çapında o bünyede bir tahribat yapar. Ve bir çöküntü meydana getirir. O yardım görmezse, gösterilen yardım bir fedakârlık sayılırsa, bu surette Kâinat'ın bünyesinde bir karışıklık meydana gelir. Halbuki İlâhî nizam, çöküntüsüz ve mükemmel olacaktır. Ve hiçbir bakımdan eksiği bulunmayacaktır. Bu, İlâhî bir iradedir. Onun için, her zerrenin bir gaye mahsulü olduğunu bilmek lâzımdır.

Hiç bir şey kıymetsiz değildir. Ve herşeyin kıymeti, ancak birbirine nispetledir. Kâinatlarda mevcut olan her zerrenin muazzam bir gayesi olduğunu hiç bir zaman unutmayınız. *Kendi varlığınızın dahi; bilmediğiniz, görmediğiniz ve güneş sisteminin dahi haberdar olmadığı muhteşem âlemlerin tekâmülünde, pek büyük rolü olduğunu unutmayınız.* Bu Kâinatlar, tüm astronomik nesneleriyle, tüm ayrıntılarıyla, tüm sistem, yasa ve varlıklarıyla; kısaca, bütün muhteviyatıyla sizin ve yalnız sizin varlığınıza ve tekâmülünüze hizmet için yaratılmıştır. Onların var olmalarının sebebi, sizsiniz. Onlar sizin için, siz de onlar içinsiniz. Bu muazzam hudut içinde, evrim yürüyüşünüze devam ettiğiniz müddetçe her taraf sizindir. Halbuki, siz, servetinizi elinizdeki maden veya kâğıt parçalarıyla ölçecek kadar insan karakteri arzetmek-

tesiniz. Ve günün birinde bunları bırakarak, başka bir âleme intikal edeceğinizi unutarak, taş parçalarına sımsıkı sarılırsınız. Ve gene bunlara sahip olmadığınız zaman, Tanrı'yı itham ve kendinizi bedbaht edersiniz. Gözlerinizi gökyüzüne çevirerek, bu astronomik kâinatın yaratılış gayesini hiç düşünmek istemezsiniz. Gördüğünüz, görmediğiniz âlemlerde, sonsuz nimetler içinde yaşayacağınızı, yükseleceğinizi, hatırınızdan bile geçirmezsiniz. Aranızda müşterek bir lisana bile sahip olamadığınız halde, gene de yeryüzünün değil, hatta bütün kâinatın en mütekâmil mahlûku olduğunuzu sanıyorsunuz. Kendinizi tanımıyorsunuz. Mevcudiyetinizin bütününe yabancı vaziyettesiniz. Herşeyi madde ile ölçüyorsunuz. Yaşıyan, hisseden, duyan, benim diyen varlığınızı dahi madde hüviyetiyle damgalıyorsunuz!... Dimağınızı çalıştırıyorsunuz, fakat ruhunuzu asla..

Kemâl Yolcusu...

İnsan hayatı, tekâmülün en güzel örneğidir. Dikkat edilirse, o, doğar, büyür, kemâle ulaşır, kendine benzeyen eser veya eserler yetiştirir, nihayet çekilir ve gider. Kâinat'ta sürekli bir değişim ve bunun neticesi olarak sürekli bir evrim mevcuttur. Evrim, mükemmele doğru şekil değiştirmektir. Bu şekil değiştiriş, birtakım hareketlere ve faaliyetlere tâbidir. İnsan gözü, bunun şümûlünü kavrayamadığı zaman, bazı noktalarına 'saçma' der. Bu ise, hasselerin darlığından, görüşün indîliğinden ileri gelmektedir ([26]). Kâinat denilince insan dimağında geniş bir tablo çizilir. Bu tablo, bir çok âlemleri ihtiva etmektedir. İşte böyle bir tabloyu da Ruh Kâinatı olarak etüd edeceğiz.

Ruh Kâinatı, sayısız ruh âlemlerini ihtiva eden geniş ve manalı bir tablodur. Ruhlar, bu tabloda halkedilmişlerdir. İnsan gibi, iki unsurun, iki cevherin, (ana-baba) muhassalası değillerdir. Bulundukları vasatta hazırlanıp, madde kâinatına intikal edeceklerdir. Madde kâinatında tetkikat yaparak, tekâmül edebilmeleri için, şu silahlara sahip olmaları icabeder : a — Şuur.. b — İrade.. c — İktidar.. Bu silahlar, onun mahiyetinde meknuzdur. Nasıl ki bir meyve çekirdeğinde nâmütenahi mahsul verme, hatta ormanlar vücuda getirme ka-

biliyeti mevcutsa, ruhta da madde kâinatı boyunca maddeyi işleyebilecek bir iktidar mevcuttur. Yine meyve çekirdeğine dönelim: Çekirdek bir köşede kaldıkça, hiç bir zaman mahsul vermez. Ona, icabeden şartları hazırlamak lâzımdır. Ruhlar da, yüksek kademelerdeki varlıklardan, maddeyi kullanma imkânını öğrenmezlerse şuur, irade ve iktidar melekeleri, tıpkı atıl meyve çekirdeğindeki kabiliyet gibi muattal kalır. Halbuki bu kâinata sevkedilişlerinin bir gayesi ve bir manası vardır. Çünkü hiç bir şey, lüzumsuz var edilmemiştir. Kâinatta tekâmül halkasının dışında unutulmuş bir varlık da mevcut değildir.

İnsan, nasıl ki, bir yün parçasından fevkalâde kumaşlar dokumayı öğreniyorsa, ruh da maddeyi öyle dokuyacak ve her türlü şekle sokacaktır. *Ruhun en büyük vasfı,* maddeyi namütenahi şekillendirebilme hassasına sahip olmasıdır. *Maddenin en büyük vasfı* ise, namütenahi şekillenebilme kabiliyetine mâlik bulunmasıdır.

Ruhlar, madde kâinatından sonra, başka kâinatlara da geçecekler ve o kâinatların icabı olan tekâmülü yapacaklardır. Bedensiz varlıklara ruh deniliyor, varlık ise, bedenli ve bedensiz bütün şuurlu mahlûkun adıdır. Ruhlardan ekseriya 'varlık' diye bahsedeceğiz. Madde kâinatında kazandıkları bilgi, öbür kâinatların anahtarlarını teşkil edecektir. Madde kâinatı, bütün şümûl ve bütün hududuyla, ruhların ilk mektebidir. Bu muhteşem astronomik tablonun azametini düşünürsek, ruhların ehemmiyeti daha iyi meydana çıkar. Bu, insan dimağının kavrayamadığı, ilmin çözemediği, teleskobun göremediği hudutsuz manzumeler ihtiva eden tablo, ruhların tek bir etüdü için; *'maddeyi şekillendirme hareketini öğrenmek'* için hazırlanmış olduğunu düşünürsek, Tanrı'nın, varlıklarına, daha ne muhteşem sürprizleri olabileceğini tasavvur edebiliriz. Faniler, çok defa herşeyden habersiz, hatta kendi kıymetlerinin bile farkında olmadan, Tanrı'ya rızık için avuç açarlar. Onların bu niyazı tuhaftır. Madde kâinatına intikal eden varlıkların başlıca silahları irade, iktidar ve şuurdur demiştik.

İrade : İktidarı dengede tutan, onu sevk ve idare eden bir kuvvettir. İrade, varlığın en büyük desteğidir. O, hattı hareketlerini hep bununla tanzim eder.

İktidar: Ruhun, müdafaa vasıtasıdır. İktidar, istenildiği zaman ve istenildiği şekilde harcanabilen bir kuvvettir. Muktedir, malik olduğu kudreti kullanabilen kimsedir. Bütün hayvanların hatta her türlü canlının müdafaa vasıtası vardır; bazılarının boynuzları, bazılarının dişleri onları haricî tesirden korur. İnsana gelince, o zekâ'ya sahiptir. İşte, hepsinde olduğu gibi, ruhun da müdafaa vasıtası iktidarıdır. O, bu iktidarı sayesinde, önüne gelen maniaları aşar, tekâmülündeki engelleri yıkar.

Şuur: Ruhun mümeyyiz vasfıdır. Şuursuz ruh, ruhsuz şuur sözkonusu dahi değildir. Şuur; akıl, zekâ, muhayyile, muhakeme ve istidlâl kuvvetlerinin merkezidir. Varlık, tekâmül esnasında, bedenlenerek yoluna devam ettiği müddetçe, kendisinde, bu saydığımız şuur melekeleri aynı kudrette faaliyet göstermez. Meselâ, insan, tekâmül ederken et, kan, kemik ve sinirden oluşmuş kaba bir bedene bürünür. Bu esnada, ruhtaki mevcut melekelerden, hafıza, son derece zayıflar; insan, çerçevesi dışındaki varlığını, daha önceki faaliyetlerini hatırlayamaz ([27]). Denilebilir ki, burada melekeler, bir nev'i uykuya dalmıştır. Uyanık kalan kısım, insan bedeni zaviyesinden kâinata bakan kısmıdır ki, bu da, yüzeysel bir insan görüşünden başka bir şey değildir. Beden onu maskelemiştir. Tekrar herşeyi hatırlayabilmesi, bu yükten kurtulmasıyla mümkün olacaktır.

İrade, iktidar ve şuur.. Ruhun, ruh vasfını kazanabilmesi için, bu özellikler ile birleşmiş, kaynaşmış olması lâzımdır. Bu özellikler, ruhun aslî unsurlarıdır. Nasıl ki, su denilen unsurun teşekkül edebilmesi için, iki hidrojen ve bir oksijenin birleşmesi zarurî ise, ruh denilen cevherin de, ruh vasfını iktisap edebilmesi için, bu unsurlarla, bu kuvvetlerle birleşmiş olması icabeder.

a — Ruh, ilk olarak kendisini çeviren iktidar ile temasa geçer. Alma kabiliyetine göre, buradan, iktidar elde eder. Aldığı bu kudret, onun hayatı boyunca kendisine yetecek kadardır. Daha doğrusu, iktidar alma sahası burasıdır.

b — Bundan sonra sıra iradeye gelir.

c — Üçüncü unsur, şuur'dur. Şuur da, yine, bu irade ile

kaynaşmış iktidar vasatına geçer ve bu üç unsurla, ruh, bir şahsiyet kazanır. Bu suretle de ruhun ilk cevheri, vücud-u aslîsi teşekkül etmiş olur.

İşte ruhlar arasındaki iktidar, irade ve şuur farkları, hep bu alıp verme esnasındaki nispetlere tâbidir. Bu alma nispetleri, ruhun, varlığın karakterini yaratır. Bazıları çok şey alabilmişlerdir, bir kısmı ise, birisinden az, ötekinden daha fazla elde etmiştir. Şahıslar ise, bu üç unsuru teker teker alma miktarlarının birbirlerine olan nispetlerinden ötürüdür ki, farklı olarak teşekkül etmişlerdir. Bu üç unsurun Tanrı iradesi mucibince, kendilerine verilme miktarı aynı olduğu halde, ruhların bunlardan istifade nispetleri aynı olmadığından, *'çeşitli şahsiyetler ve karakterler'* meydana gelmiştir.

Kemâl Yolcusu...

Kâinatta ve kâinatlarda, her reenkarnasyon şubesinin bir lüzumu vardır. Bunlardan yalnız insan tekâmülünün lüzumunu izah edersek, diğer reenkarnasyonların da manası daha iyi aydınlatılmış olur. Ruh denilen varlık, meselâ, yeryüzü seyyaresinde insan tekâmülü için enkarne olmuştur. İnsanlık, geniş bir branştır. İnsan plânlarına göre, birtakım şubelere ayrılır. Bu şubeler, talî mesleklere bölünmüştür. Farzedelim ki, ruh, reenkarnasyonlarından birinde doktorluk, diğerlerinde ise mühendislik, bir diğerinde eczacılık veya mimarlık tecrübe etmiş olsun. Bu muhtelif reenkarnasyonları esnasında, bu şekildeki bir zincirleme gidişte bir gaye vardır.

Ruh, bu branşlarda etüd yaptıktan, insan olarak tekâmül ettikten sonra, beden imal etmenin bir branşında ihtisas yapmış olacaktır. Beden yaratmaları kolay bir iş değildir. Muhtelif âlemlerin bünyelerine uygun olarak beden seçecektir. Bu seçtiği bedeni isabetli seçmek, iyi imal etmek, maddelerinin nev'ini tesbit edebilmek, bu maddeleri bir kimyager gibi terkip ve tahlil etmek, bir müzikçi gibi hasselerini tanzim etmek, bir heykeltraş gibi manalandırmak, bir doktor gibi sıhhatini kontrol etmek lâzımdır ([28]). Gene bu beden

maddelerini terkip ederken, hiç bir maddeyi fazla kullanmamak, adilâne hareket etmek, başkalarının bedenlerine ve plânlarına hürmet etmeyi öğrenmek, bedene insanî mana ve ahenk vermek, onu estetik bakımdan cazip bir şekle sokmak, hep, insanî tekâmül esnasında kazanılmış bilgilerle elde edilir. Bazı insanın yeryüzüne sevki, beden imal etmesini öğrensin ve beden için lâzım olan maddelerin tahlil ve terkibini yapsın, dağıtacağı ve toplayacağı maddelere ve unsurlara güzel hakim olsun gayesi iledir. Fakat şunu da ilave etmek lâzımdır ki, bütün dünyadaki reenkarnasyonların gayesi bu değildir. Gayelerden bir nev'idir bu. İnsan tekâmülü, kâinatın daha birçok bölgelerinde vaki olmaktadır.

Ruh, şahıslandıktan (kişilik sahibi olduktan) sonra, her istediği zaman bedenlenebilir (29). Bu bedenlenme şu şekilde olur: Evvelâ, şuur harici [fizik] âlemle temas temin edebilmek için, bir bedene ihtiyaç hissedecektir. Bu bedenin nev'i, intikal edeceği âlemin bünyesine uygun olacaktır. Meselâ, madde kâinatında herhangi bir yıldızda tetkikat yapmak istiyorsa, o yıldıza uygun bir beden seçecektir; ateşten, havadan, sudan, etten, kemikten, sinirden vb. Bu hususta, intibak edeceği âlemin kanunlarına ve şartlarına uyması lâzımdır. Meselâ, yeryüzünde kullanacağı bedeni, Güneş'te kullanamaz; orasının fizik şartları başkadır. Seçeceği bedenin o muhitte kullanılabilecek vasıfları ihtiva etmesi icabeder. Bundan başka, ruh'un, kendi plânını hazırlarken dikkat edeceği mühim noktalar da vardır. Bu noktalar şunlardır: Meselâ seçtiği bedeni, aynı zamanda, aynı gaye için başkası seçmiş veya tasarlamış olmayacaktır. Keza, başkalarının tekâmülüne engel olacak şekilde plân veya beden tanzim etmiş bulunmayacaktır. Ruh, beden seçerken, diğer varlıkların nizamını bozmaması ve onları mutazarrır etmemesi lâzımdır. Bedenin nev'i tespit edildikten sonra, şuur, hazırladığı plânı iradeye havale eder; irade, iktidarın düzenleyicisidir, iktidarı o idare eder. İktidar, şuurun kölesidir, onun emrindedir. İşte, ruh, bağlı olduğu âlemde tekâmülünü bitirinceye kadar, faaliyetine ve etüdüne devam eder. Bundan sonra yine, ruh, madde kâinatının başka bir âlemine intikal edecektir. İntikal, tekâmül için zarurîdir.

İnsanlara topyekûn bir gözle bakılacak olursa, müşterek vasıflar arzederler. Meselâ insan, yürür, konuşur, duyar, düşünür, hareket eder. Keza, belirli hayatî fonksiyonlar ifa eder. Yer, içer, teneffüs eder, çoğalır. Bu vasıflar bütün insanlarda müşterektir. İnsanlar birbirlerine benzerler. Fakat onların gayeleri, mukadderat plânları değişiktir. Fert olarak tetkik edildikleri vakit, birbirlerine benzemedikleri görülür. Bununla beraber, vücut yapılışı bakımından aynıdırlar. Müzik aletleri de böyledir. Keman başka ses çıkarır, piyano başka ahenk verir. Bunlar da gaye bakımından aynıdırlar. Hepsi de belirli hisleri ifade edebilecek şekilde tanzim edilmişlerdir. Sanatkâr onların başına geçince, o sahaya olan vukufu ile çalar, çalış esnasındaki başarısı ve duygularını tellere veya tuşlara aksettirişi, onun o sahadaki bilgisiyle orantılıdır.

İnsan yapısı da böyledir. Mukadderat plânını hazırlayan ruh, onu bedene tam manasıyla tatbik ettikten sonra ([30]), artık, bedeninin gelişimini idare edecektir. Fakat ruhun melekelerinin bütünü; yani iradesinin, iktidarının ve şuurunun bütünü bu sahada rol oynamaz. Ruhun, insan görüş açısından, yani madde içinden müşahede edilen kısmı, cüz'îdir. Halbuki, ruhun melekelerinin büyük bir kısmı pasif bir haldedir. Ruh, plânını geniş, melekelerini dar tanzim etmiş ise, netice verimli bir etüd olmaz. Keza, plânı dar, melekeler geniş ise, netice yine müsbet değildir. Ruhun kabiliyeti ve tekâmül seviyesi, bu plânı tanzim etme esnasındaki melekelerini kullanış tarzı ve nisbeti ile ölçülür. Yani ruh, insan tekâmülü yaparken, belirli melekeleri, insan bedenine, çizdiği plân şeklinde verebilmiş ise, ayarlayabilmiş ise, netice müsbet olur. Kahvaltı edecek bir insan var. Bu insan ekmeğini hafif bir ateşte kızartmak istiyor. Onu uygun bir ısıya arzetmiştir. Ekmeğin belirli bir pişkinliğe gelmesi gerekir. Eğer ekmek 1000 derecelik bir ısıya konulursa, derhal kurur ve yanar. O halde gaye gerçekleşmez. Ekmeğini kızartan şahıs da kahvaltı yapamaz.

Ruh da böyledir. Belirli tecrübeler için kısmî şuura, kısmî irade ve iktidara ihtiyaç hisseder. Eğer mevcudiyetinin ve kabiliyetlerinin bütününü bu işe hasredecek olursa, ekmeği gibi, tecrübesi de yanar ziyan olur. İnsan, beden taşıdığı zaman bütün varlığını, kâinattaki tecrübelerini ve âlemlerin mahiyetini sezecek olursa, insan olarak yaşamaya razı olmaz ([31]). Keza, bütün kudretini kullanabilse, bir anda her şeyi yakıp yıkacak, kendi arzusuna göre hareket edecektir. Bu suretle de, kâinatın yalnız bir kısmı ile meşgul olmuş bulunacaktır. Bu şekilde ise, mukadderat plânının muhteviyatını önceden bilecek ve onu tatbik edemeyecektir. İşte bunun için insan, geçmiş yaşamlarını hatırlayamaz; bu onun menfaatı icabıdır. Geleceği bilemez, bu onun menfaatı icabıdır.

Gerek ruh ve gerek madde, birbirlerine doğrudan doğruya hükmedemezler. İkisinin birleşmesinden doğan insanda; birtakım insanî melekeler, insanî şuur, insanî iktidar, insanî irade mevcuttur. İşte insanı hayat boyunca idare eden kuvvet budur. Bu kuvvete, insanın cüz'î iradesi denir. İnsan teşekkül ettikten sonra, artık ruhun ve maddenin değil, kendi insanî şuurunun emrindedir. Yani cüz'î iradesinin emrindedir. Çünkü, mensup olduğu muhitin, dünyanın kanun ve icaplarına kendisini ayarlayacaktır. Ruh, melekelerini insan bedeninin madde kısmına bağladığı için, artık, o kısma her istediği zaman hükmedemez. Olan olmuş, iş işten geçmiştir. İnsanî şuurun formülü, yaşamsal plânda iyi tanzim edilmiş ise, insan o plândaki gayesini mutlaka tahakkuk ettirir. Ruhun bir kısım melekeleri burada şekil değiştirmişlerdir. Çünkü burada artık, maddenin şekil değiştiren bir başka nüfuzu vardır. Denilebilir ki, ruhun, insan olarak, insan bedeni zaviyesinden kullandığı kısmî ve cüz'î şuuru, bir nev'i maddîdir, maddeleşmiştir. İntibak ettiği âlemin kanunlarına tâbidir. Bunun için, insan ruhunun görüşü de, tamamen insanîdir. Meselâ, hidrojen ile oksijen birleşerek nasıl farklı bir unsur olan su meydana geliyorsa; madde ve ruh birleşmesinden de madde ile ruha katiyen benzemeyen daha başka bir unsur, *'insan'* meydana geliyor. Nasıl ki, suyun özellikleri, oksijen ile hidrojene benzemiyorsa, insan özellikleri de ruha

benzemez. Gerçi insanın maddesi vardır; aynı zamanda ruhu da mevcuttur.

Ölüm ötesinde, insan olarak tekâmül gayesi bitince de nev'î tahavvül ve aslına dönüş başlar. Buna dönüşüm değil, maddenin ruhtan çözülmesi demek, daha doğru olur. Ruhun melekeleri maddeden sıyrılır. Madde aslına, ruh da aslına döner. İnsan denilen bu kompozisyon ortadan kaybolmuş olur. Bu sıyrılış, tamamen aslına dönüş, ölüm ötesinde daha çabuk olmaz. Kendilerini maddeden kurtaramayan varlıklar, ölüm ötesinde teşevvüş devreleri geçirirler. Bu devirler, insan düşüncesi ile, asırlar kadar uzun olabilir (32).

Şimdi, mektebe giden bir çocuk düşününüz. Bu çocuk evinde, ailesinin otoritesi altındadır. Fakat mektepte, mektep nizamlarının icaplarına uyarak tatil saatine kadar bu şartlar altında kalmaya mecburdur. Mektepten ayrılınca, mektep elbisesini değiştirerek ailesinin içine döner. Mektepte ona, ailesi yani ana ve babası hükmedemediği gibi, evinde de öğretmenleri müdahale edemezler. Mektepte yaptığı hareketlerden şahsen mesûldur. Şimdi, aileyi mücerret bir ruha benzetebiliriz. Dünyaya tecrübe için gelen insanı da çocuğa benzetelim :

a — Çocuk mektepte talebedir.
b — Ruh bedenin içinde insandır.

a — Çocuk mektepte hata yaparsa mektepte cezalanır.
b — İnsan dünyada hata yaparsa ızdırap çeker.

a — Çocuk tahsilini bitirince mektepten çıkar.
b — Mukadderat plânına göre ruh, tecrübesini bitirince, insan ölür.

a — Çocuk diploma alır.
b — İnsan tecrübe edinir.

a — Çocuk evine döner ve ailesinin içine karışır.
b — İnsan ölünce ruh aslına, beden de aslına dönmek için birbirlerinden çözülürler.

a — Mektepte kurulan nizam, çocuğun talebelik müddetince rahat yaşaması ve tahsil senelerinden istifade etmesi içindir.

b — İnsanların dünyaya va'zettikleri nizam, yine kendilerinin yaşadığı müddetçe rahat ve huzur içinde bulunmaları

maksadıyladır. Bu nizamın kurulması için bazı yetkili varlıklar kısmen maddeye bağlanarak yüksek medyomlar kanalıyla dünyaya, insanların kuramadığı nizamı ilân ederler. O nizamlar, dinlerin ihtiva ettikleri ahlâk prensipleridir. Eğer insanlar, bu nizamı kendiliklerinden kurabilmişlerse, başka âlemden nizam va'zına ihtiyaç kalmayacaktır.

İnsanın ana ve babası, madde ile ruhtur. Fakat insan, yapısı bakımından ne madde, ne de ruh'tur. Bu ayrılığı meydana getiren şey, kaynaşma'dır. Bu kanunlara göredir. Bir cisim, kendini ihtiva eden unsurlardan mahiyet bakımından farklı olarak teşekkül etmiş bir mevcudiyettir. İnsanlar da böyledir. İnsan, maddeden meydana geldiği halde, maddeye nazaran bambaşka vasıflar arzetmektedir. İnsanın aslına dönmesi, terkibini değiştirmesi, unsurlarına ayrılması ile mümkündür. Ruh'un bütün bu işlerde başarısı, tekâmülü nispetindedir. Bu başarılar, insan zaviyesinden asla ölçülemez. Çünkü insan, kendisini ihtiva eden madde ile kaynaşmış ruhun, diğer deyişle, insan şuurunun üstünde bir şuurla ve insan idrâkinin üstünde bir idrâkle düşünemediği için, görüşleri daima indî, miyop ve sakattır. *Meselâ, mütekâmil bir ruh, yeryüzünde, insanların nefretle karşılayacağı bir hadiseyi incelemek için bedenlenir. Bu insan, hayatta yapacağı işler bakımından diğerleri tarafından fena, suçlu, günahkâr addedilir. Halbuki, tekâmülde mevkisi yüksek bir varlıktır. Etüdünde eksik bulunmaması için, bunu da denemek istemiştir.* Kâinatta süflî birşey yoktur. Ancak, ulvî olan tekâmül yolunda çalışmak vardır.

İyilik, kötülük dünya menfaatlerine göre, dünya nizamı için icat edilen izafî kıymetlerdir. İnsan, dünyada yaşadığı müddetçe, bu değer yargılarına tâbidir. Ölümle, ruh aslına, beden de aslına döndüğü zaman, orada kullanılacak tabirler, oradaki kıymet ölçüleri, dünya ölçülerine ve insan şuuruna sığmaz. Oraya intikal eden varlıklar, dünyadan milyonlarca defa daha geniş ve daha büyük şümûl tanıyan o mıntıkanın kanun ve icaplarına uyacak ve kendilerini ona göre ayarlayacaklardır. İnsan, öbür âleme intikal ederken, esasen bu işe uymayı, bedenini dünyada bırakmak suretiyle zaten kabûl etmiş bulunuyor. İnsanların, öbür âlemi, kendi zaviyelerinden ölçüp biçmeye ne hakları ve ne de yetkileri vardır.

İnsan, yeryüzündeki sosyal düzeni bile sağlayamıyor. Kâinat düzeni ve kâinatları, âlemleri tanzim ederken, birtakım kanunlar va'zedilmiştir. Bu kanunlar, o kâinat sakinleri olan varlıklara şamildir ve onların tâbi olacakları esaslardır. Ruhlar, hangi kâinatta tekâmül etmek istiyorlarsa, o kâinatın prensiplerine uyacaklardır. Kâinatların birer atomu bile olmayan kocaman sistemler, güneş sistemi gibi, elbette bu kanunun kapsamı içindedir. Kâinatların umumî planları Tanrı tarafından tespit edilmiştir. Fakat kâinatlar, Tanrı iradesi ile, yüksek, çok yüksek varlıklar tarafından meydana getirilmiştir ve yine o varlıklar tarafından idare edilmektedirler. Halbuki, insan, bunu düşünemiyor, bedenini dahi terkederek, intikal ettiği âlemi, kendi dar kalıplarına göre ölçerek tanzim etmek istiyor. Düşünmüyor ki, o kendi bedenini bile, oradaki ölçüye uyduramadığı için, yeryüzüne bırakıp gidiyor. İşte bu suretle de, insan ölçüsünün, insan düşüncesinin yardımcısız olarak, yani ruhlar tarafından bildirilmezse, Kâinat Nizamı hakkında fikir edinmesi kabil olmuyor.

Kemâl Yolcusu... 28-4-1950

Ruhların, ruh âlemlerindeki vazifeleri :

a — İptidaî ruhların tekâmüllerine nezaret etmek; onları korumak, himaye etmek, yol göstermek, plân ve beden hazırlamalarını mümkün kılmak, örnekler vermek, hatalarını düzeltmek.

b — Ruhlar arasındaki müşterek temasları idare etmek, içtimaî ruh nizamını sağlamak.

c — Ruhları imtihandan geçirmek, kabiliyetlerini ölçerek sınıflarını tayin etmek ve onları vazifelendirmek.

d — Ruhların bir âlemden ötekine intikallerine yardım etmek. Onları, yabancısı bulundukları muhitlere alıştırmak ve ruh âlemlerinin muhtelif şubelerinde vazifelendirmek, o âlemin esas sakinleriyle, diğer âlemlerden oraya bilgi ve tetkikat için intikal eden varlıkların müşküllere uğramamasına çalışmak ve içtimaî ruh nizamını emniyette tutmak.

e — Âlemlerdeki tekâmülleri tasnif ederek, her varlığı kendi yoluna sevketmek.

f — Ruh âlemlerinin nazımı olmak ve belirli bir âlemi idare etmek.

g — Ruh âlemleri arasındaki intikalleri kontrol etmek.

ğ — Ruh kâinatı veya madde kâinatı denilen o muhteşem tabloları bütün mesuliyetiyle idare etmek.

h — Kâinatlar ve âlemler tanzim etmek.

k — Kâinatlar teftiş etmek. Şüphesiz bu vazife meratip silsilesine göredir. Her varlığın vazifesi, kendi tekâmülü ile uygun bulunmaktadır.

Tanrı, yarattığı kâinatları bizzat idare etmez; onu, yüksek, çok yüksek varlıklara havale eder. Mahlûkat, O'nun eserlerinin idare memurlarıdırlar. Kâinatta, büyük bir çalışma intizamı mevcuttur. Kâinata topyekûn bir gözle bakılacak olursa, zerre kadar bir aksaklık hissedilmez; bütün aksaklıklara, miyop ve indî görüşlerin tevlit ettiği hatalar sebep olmaktadır. Kâinat, büyük bir nizam sembolüdür, büyük bir intizam içinde deveran etmektedir. Her devir, onu tekâmüle götüren bir basamak teşkil eder. *'Devir'* denilince insanın aklına araba tekerleğinin devri de gelmektedir. Araba tekerleğinin devri her ne kadar alelâde ise de, yine arabayı gayeye götürdüğü ve gaye yolunda döndüğü için bir mana taşımaktadır. Kâinattaki deveran ise, varlıkları tekâmüle götürür. İnsan, bir nokta etrafında 360 derecelik devirler yapan araba tekerleğinin dönüşüne bakar da onu, manasız zanneder. Halbuki dikkat edilirse o devirlerin sürekliliği, gayeye götürmekte ve hedefe ulaştırmaktadır.

Madde kâinatında, insana en yakın olan Güneş kütlesine dikkat edilirse, bu bir âlemin merkezidir; kendisine tâbi seyyareler vardır. Geçmişte, tek bir parça iken, kuvvetli bir eksen hareketi neticesi olarak parçalanmış ve bu parçalar, madde kâinatının çekme ve itme kanunlarına tâbi olarak, denge kurmaya çalışmışlar ve kendilerine bir formül (—belirli bir çekme ve itme oranı—) bularak, bir sistemi teşkil etmişlerdir. Bu sistemi teşkil eden gezegenlerden, yeryüzü gözönüne alınırsa, iki türlü hareket görülür:

a — Eksen hareketi.

b — Yörünge hareketi.

İlk andan itibaren hesap edilecek olursa, bu eksen hareketi, bugüne kadar sayılamayacak kadar büyük rakamlar ihtiva eder. Böylece, dünyanın devri boş ve manasız değildir. Her devir, onun fizik durumunu değiştirmiş, bidayette, insanın *'canlı'* dediği varlıkların yaşamasına elverişli değilken, deveran neticesi olarak, daha sonra hayatın teşekkülüne uygun şartlar meydana gelmiştir. Ruhların yeryüzündeki insanlık tecrübeleri bitince de artık, onun manası kalmayacak, mahiyeti veya sadece fizik manzarası değişecektir. Yeryüzü tekâmüle, deveran ile başlamıştır, ve varlıkların tetkikat yapmalarına arzedilmiş bir zemindir.

Kâinat kanunları mucibince, kâinatta yersiz ve değersiz hiçbir şey yoktur. Her var'ın bir gayesi ve bir de manası vardır. İnsana gelince: İnsanın kendisi hatalı gibi görünür, halbuki onun hatasında, her isabetinde olduğu gibi, bir iltizam, bir bilinmeyen maksat gizlidir. Ruh kâinatında tekâmülünü bitiren varlık, artık madde kâinatına intikal edecektir ([33]). Bu ise, bambaşka bir muhittir. O bidayette, bu muhiti çok, hem pek çok yadırgayacaktır. Madde ona göre yabancıdır, çünkü şimdiye kadar tanıdığı varlıklara, etüd ettiği âlemlere benzememektedir.

Madde, şuursuz bir varlıktır. Şuurlu varlıkla temas, ona, daha cazip görünmektedir. Madde, iradeden mahrumdur. Maddede, iktidar yoktur. Eğer maddede enerji müşahede edilmişse, o mıntıkanın behemehal bir ruh tarafından istilâ edileceğine hükmetmek lâzımdır. Maddenin tahlilinden elde edilen neticeler, maddede iradî bir hareketin mevcudiyetini gösteriyorsa, burası muhakkak bir ruhun etüd sahasıdır. Maddenin zerrelerinde sezilen hareket, orada bütün kudreti ile bir ruhun mevcudiyetini işaret eder. İnsan, zaman zaman kendi ruhunun derinliğine inerek varlığında gizlenen birtakım kâinat sırlarına el uzatmış bulunmaktadır. Bu uyanan ruh ise, insanın kendi bedeni ile ilişiği olmayan kâinattaki muhayyer durumudur. İnsan, zekâ ve kabiliyeti vasıtası ile, bununla rabıta tesis edebildiği nisbette yüksek başarılar gösterir.

Mahlûkatın ve mevcudatın Allah'ı idrâk etmeleri, tekâmül seviyelerine göre değişir. Meselâ, ruh âleminde yeni teşekkül etmiş bir varlığı ele alacak olursak, bu muhitinden kendisine bir Allah seçmelidir. Onun seçeceği Allah, ya en çok sevdiği veya en çok korktuğu varlık olacaktır. Fakat, tekâmül neticesinde Kâinat'ın azametini idrâk edince, artık her önüne gelene karşı Tanrı demiyecek ve Tanrı fikri ile lâübali olmayacaktır.

Büyük ruhlar ve büyük varlıklar tekâmül ettikçe, Allah ile kendi aralarında köprü kurmaya çalışmayacaklardır. Bilakis, Allah ile aralarındaki sonsuz mesafeyi idrâk ederek Tanrı'ya ulaşmak, O'nunla birleşmek şöyle dursun, ismini düşünmeye bile cesaret edemeyeceklerdir. Tanrı mahlûkatıyla görüşemez. Tekâmülü ne merkezde olursa olsun, varlıklarıyla hasbıhal etmez. Emirleri sonsuz bir intizam içinde tahakkuk eder ([34]). İnsanlarla rabıta yapan varlıklar, Allahlıklarını iddia ettikleri takdirde, onlardan bazı izahat istenmelidir. Meselâ :

1 — Mahlûkatına, mevcudatının niceliği, niteliği ve mahiyeti hakkında fikirler vermesi.

2 — Eğer bu fikre yanaşmıyor ve insan varlığını küçümsüyor ise, kendisine yeniden bir sual açılmalıdır..

3 — Varlıkların en azametlisi kendisi olduğu halde, mademki insana yaklaşıyor ve insanla rabıta yapıyor, ona görünüyor, şu halde kendisinden daha alt kıymette olan eserlerinin ve sırlarının açıklanmasında ne mahzur olabilir? Aklıselim, bunu böyle kabûle mecburdur.

4 — Keza, Allahlığını iddia eden bir varlık, tebligatının ilâhî olduğunu ileri sürüyorsa, bu tebligatın mahiyetine ve şümulüne bakılır. Eğer derin bir felsefeyi ve müsbet bir görüşü ihtiva ediyorsa, gerçekten yüksektir. Fakat kendisi sadece bir vasıta olarak kullanılmaktadır. Şayet, basit ahlâk kaideleriyle ufak tefek hikâyelerden ibaret ise, bunun, doğrudan doğruya ancak, kendisini Tanrı mertebesinde gören basit bir varlıktan geldiğine şüphe edilmemelidir ([35]).

Birinci hale göre, yani bu tebligat bütün insanlığa hitap ediyor ise, o zaman o gezegeni, meselâ dünyayı idare eden büyük bir varlıktan geldiği anlaşılır. Şayet felsefesi yeryüzüne şamil olmayıp, prensipleri de bütün dünyaya kabil-i tatbik değilse, gene mevzîî bir varlıktan geliyor demektir. Bazan tebligatın içinde, geleceğe ait havadisler olabilir, bunlar çok şey ifade etmezler. O, ya tebliği veren varlığın, tebliğ verdiği cemiyetin istikbaldeki plânını okumuş olmasından veya tebliğ alan medyomun klervoyans (durugörü) hassasından ileri gelmektedir.

Kâinat'taki varlıklar, tebliğ verdikleri mahlûklara daima bir şeyler öğretirler. Ve tebliğ verdikleri kimsenin veya cemiyetin fikren aydınlanmasına çalışırlar. Tebliğin gayesi de esasen budur. Meselâ, İslâm'ın büyük lideri addedilen Muhammed, içinde bulunduğu cemiyeti ve o cemiyetin ahlâk prensiplerini, durumunu, mevkiini ve kendisine mülhem olan şeylerin bütününü, aynı zamanda kendisinin Kâinat'tan sezdiklerini tamamiyle izah etmiştir. Ve mensup olduğu cemiyeti bu suretle aydınlatmaya ve tanzim etmeye çalışmıştır.

Tebliğ veren varlık yüksek bir merhalede ise, muhakkak ki, o merhaleden bir şeyler vermeye çalışacaktır. Varlıkların yüksekliğinin yegâne ölçüleri şunlardır :

a — Bilgileri.
b — Bilgilerini öğretme kabiliyetleri.
c — Tekâmülleriyle uygun hareketleri.
d — İktidarları.
e — Geniş ve olgun görüş ve düşünüş tarzları, vb..

Kemâl Yolcusu... 19-12-1956

Medyom: Bu tabir, bedenli varlıklar için kullanılır. Medyom, maddî varlığının içinde, kâinat tesir ve vibrasyonlarını alabilen bir varlıktır. Medyomun maddesi, alıcı bir vazife görür :

a — Medyom, kendi varlığından, şuuraltından, eski enkarnasyonlarından edindiği tecrübelerden tebliğ alır.

b — Medyom, bedenli bir varlıktan tebliğ alır.

c — Medyom, bedensiz varlıklardan tebliğ alır.

d — Medyom, meselâ, güneş sistemi dışından, başka sistemden tebliğ alır.

e — Medyom, âlemler arasında irtibatlar tesis eden, güneş sistemi gibi âlemler idare eden yüksek varlıklardan tebliğ alır. Yani serbest kâinatlar, bu medyomun tebliğ aldığı sahalardır. Yine dar manada konuşuyorum :

f — Medyom, yakın halden, meselâ aynı şehirden; uzak halden, şu dakikada küremiz içinde herhangi bir yerden tebliğ alır, herhangi bir yıldızdan tebliğ alabilir. Aynı an içinde vakaların görünüşü : Burada medyom, zaman mefhumunu hiçe indirmiş, kilometrelerin değerini sıfırlaştırmıştır.

g — Medyom, yakın geçmişten de tebliğ alır. Tabi sizin anlayışınızla, yüz sene, bin sene, binlerce sene evvelinden tebliğ alabilir. Ve yüzyıllarımızın içinden geriye doğru sonsuz bir süratle geçer, maziye gider ve size bazı şeyleri izah eder (36).

h — Medyom, yakın gelecekten de tebliğ alır, siz buna 'fal' [veya kehanet] dersiniz.

Medyomun şahsına gelelim: Medyom, bir madde sahibidir. Bu maddenin her ruhla ve varlıkla kendi arasındaki irtibatı, aynı kanaldan olmaz :

a — Medyom, duyarak tebliğ alır.

b — Medyom, görerek tebliğ alır.

c — Medyom'un, belirli bir uzvu hareket eder, ellerini kullanır resim yapar, piyano çalar vb.. Sizin anlayışınıza göre konuşuyorum. Bunlara, medyomun çeşitli hasseleri, tebliğ kanalı olmuştur.

Şimdi, medyomların tebliğ verebilme imkânlarını izah edelim :

a — Medyom, kendisine verilen tebliği tamamen alabilir.

b — Medyom, kendisine verilen tebliğin bir kısmını alabilir.

c — Medyom, kendisine verilen tebliği yanlış alabilir.

1 — Medyom, aldığı tebliğin tamamını, herhangi bir hassesiyle eksiksiz olarak verebilir.

2 — Medyom, aldığı tebliğin bir kısmını, herhangi bir hassesiyle tam olarak verebilir.

3 — Medyom, aldığı tebliğin bir kısmını, herhangi bir hassesiyle yanlış olarak verebilir. Bu yanlış alma kabiliyetini siz bazan, 'obsesyon' diye vasıflandırırsınız, ki bu da sizin yanlışlığınızdır.

a — Medyom, aldığı tebliği yarım olsun, tam olsun, yanlış olsun, aynı anda verebilir.

b — Medyom, aldığı tebliği bir müddet iç âleminde saklar, sonra aynen verebilir. Bu, bazan yirmi yıl gibi bir zaman sonra olabilir, sizin ölçünüzle.

c — Medyom, aldığı tebliği hiç veremez. Yalnız kendi tekâmül eder, fakat hayatı insanlara bir tebliğ olur.

1 — Medyom, aldığı tebliği verirken, şuuraltının isteklerini de elinde olmadan buna katar.

2 — Medyom, aldığı tebliği verirken, şuurunun bilgisinin sızıntılarını isteyerek, istemeyerek buna katar.

3 — Medyom, aldığı tebliği ile, kendi ruhunu olgunlaştırır, o size bir tebliğ verir.

a — Medyomlar, bir varlıktan, belirli bir anda tebliğ alırlar.

b — Medyomlar, birçok varlıktan, belirli bir anda tebliğ alırlar.

c — Medyomların tebliğ sahaları, bazan, hiyerarşik esaslara tâbidir. Meselâ büyük, çok büyük bir varlıkla irtibat halinde iken, bir parazit varlık gelir, tebliğ vermek ister, o yüksek varlık geriye çekilir, yol verir, onunla medyom arasındaki irtibata karışmaz [aşağıda olduğu gibi]. Ancak, yüksek mertebelere ermiş varlıklardan tebliğ alan medyomlar, obsede olmazlar.

Bedenli âleme hizmetleri sizce bilinen medyomların, bedensiz âleme hizmetleri :

a — Medyomlar yetiştirilir. Onları, sosyal muhit yetiştirir.

b — Medyomları, bağlı oldukları sistem yetiştirir. Bu sistem hakkında sonra izahat isteyiniz.

c — Medyomları, kâinat içinde ve kendi sistemlerinden çok uzak, yani çok ayrı vazifeli varlıklar yetiştirir. Uzak tabirini, yalnız sizin için kullandım. Kâinatta, uzaklık yoktur. Mesafeleri hiç'e indiren, maddenin kanunlarını, prensiplerini elinde oynatan muktedir varlıklar için uzaklık yoktur, ama size anlatmak için bu, böyledir.

d — Medyom yetiştikten sonra, oysa yetişmiş medyom yoktur, yetişmekte olan varlık vardır, kendisiyle irtibat temin edebilen ve kendi kıymetinden daha altta olan ve öbür âleme, ahrete intikal ederek bedensiz kalan varlıkların mürşidi olabilir. Onun manevî varlığına bir vibrasyon vasıtasıyla sığınan ve karanlıklar içinde kalan obsedeler, bedensiz obsedeler, onun irşadıyla tekâmül ederler, ve maddeden, ihtirastan sıyrılırlar. Bazan medyom, onları, yüksek bir âleme bağlı başka bir varlığa havale eder. Bunları yapan medyomlar, bazen böyle bir iş yaptıklarının farkında bile olmazlar. Bazen mütekâmil medyomlarda bu, irade ile olur. Meselâ, kendi varlığını, kendi boş saatlerini vazifeye vakfetmiş bedenli medyomlar, bir an için kendilerine sığınacak varlıklara kollarını açarlar, onları düşünür ve düşündürürler, ellerinden gelen himayeyi yaparlar. Medyomlar, kendi çevrelerine de faydalı olabilirler. Onları anlamayan çevrede, zarar da tevlit edebilirler... Bu akşam obsede varlıklar yolumuzu kapamak istiyorlar. Öyle olsun, celseyi kesiyorum.

Kemâl Yolcusu...

Anlaşmazlık, tekâmül için bir zarurettir. Değerinin meydana çıkabilmesi için, kâinat çapında mütalaası icabeder. Halbuki dar bir çerçeveden mütalaa edildiği zaman, birçok zararlar tevlit ettiği zannedilir. Anlaşmazlık, madde kâinatının tekâmül laboratuvarlarının en mühim unsurudur. Kemâl yolcuları, bu laboratuvarda çeşitli tecrübeler geçirmeye mecburdurlar. Anlaşmazlık, kâinatın bütününde vardır. Ve tekâmül boyunca da vâki olacaktır. Çünkü o, kâinatın bütünü için lâzımdır. Eğer bütün ruhlar anlaşsa, bütün şuurlu varlıklar endirekt hareketlerinin şemasını çizdikten sonra neticelerini

kontrol imkânlarına sahip olabilseler, kâinatta hiç bir çarpışma, hiç bir zararlı hareket vâki olmazdı. Bu şekildeki tekâmül ise, tecrübî olmaktan uzak bulunan ve tamamen teorik mahiyet alırdı. Anlaşmazlık, kâinatın pratik kısmıdır, ve tecrübeye dayanır ([37]).

Varlıklar anlaşmazlığın, yanlışlığın, kaza ve emrivakilerin neticesinden doğan acı derslerle kemâl yollarının o sonsuz meçhulünde silahlanırlar. Hatalar tekrarlandıkça, varlıklar, hatadan kurtulma çarelerini ararlar. Kazalar, hesapsız plânların kâinatta ve âlemlerde kendi çaplarında yarattıkları hercümerç demektir. Yani varlıklar, gayelerine ulaşmak için, fırsat buldukça başkalarının plânlarına saygısızlık gösterirler. Yanlışlık, daima intizamsızlıktan neş'et etmektedir. Daha açık bir ifade ile, yanlışlığı doğuran intizamsızlıktır ([38]).

Ruhlar, kâinatta ve âlemlerde birçok tetkikat yapar ve bilgi edinirler. Bu bilgilerini, kemâl seviyelerine göre tatbike kalkarlar. Bu arada birtakım yanlışlıklara ve hatalara düşerler. Bu hatalar birçok ıstıraplara malolur. Fakat onları diğer tatbikat da tecrübe sahibi yapacağından, bilgileri olgunlaşır. Hataya düşe düşe onların neticesinden çıkaracakları hükümlerdir ki, birer kıymet ifade ederler. Bu kıymetlere sahip olmayan varlıklar, olgun sayılmazlar. ([39]).

Bir insan düşününüz, olgun bir insan, Onu olduran birçok ve pek çok şey vardır. O hadiseler, o şahsın ruhunun sathına çarpıp geçmiş ise, bir kıymet ifade etmezler. Muhakkak ki, derinliğine nüfuz etmesi ve orada şuur altındaki birikintilerle elele yaşaması, tasfiye olması ve kıymetlenerek manalı bir şekil alması icabeder. O insan, çektiği ızdırabı ve aldığı dersi, ruhunun en ince köşelerine kadar aksettirebilmiş ve yine oranın her zerresinde onu acı acı terennüm edebilmiş ise, mustarip olmuş sayılır.

Izdırap ruha, kendi rengini verir. Izdırap ile renklenmeyen ruh, muzdarip sayılmaz. Izdırap insana ders verir ([40]). Evvelâ, büyük bir hayat dersi, sonra görüş berraklığı ve bakış keskinliği. İşte insan, hadiseleri berrak gördüğü zaman şaşmaz. Ve yine hadiselere, kesip doğrayıcı bir bakışla bakmasını bildiği zaman yanılmaz. Bu yanılmayan insan, tecrübeli sayılır. Tecrübeler, teorik bilgiye benzemezler, pahalıya

malolur. Çünkü o, teorik sahadan daha geniş, daha derin bir ders öğretir. Kâinatta görülen aksaklıklar, teorik bilgilerin pratik sahada tatbiki içindir. Varlıkların tekâmülünde bir zarurettir. Onların şahsî müşahedeleri lâzımdır. Aksi takdirde edinilen bilgiler, birer dogma olmaktan ileri geçemezler.

Kemâl Yolcusu...

İnsanlara istedikleri kadar, isteyebilecekleri kadar ver. Sana da veriliyor. Ver ki, her verdiğin damlanın arkasından şelaleleri karşıla. Mukavemet edebileceğin kadarını al, aldığın nispette ver. Hiç, ama hiç esirgeme. Çünkü bu sana, tükenmek bilmeyen bir menba'dan gelmektedir. Ey fanî! Işık tut, göster, insanlara hep yol göster. Aydınlık onları kör edinceye kadar..

Şu cömert tabiata bak. Herşeyi önüne sermiş, hepsi yalnız senin için.. Gökte yıldızlar, etrafında seni mesteden renkler, hislerini uyuşturan nağmeler, ne varsa yalnız senin için meydana gelmiştir. Sen de cömert ol. Tabiatın malı olan insandan tabiatın hiç bir şeyini esirgeme. Bununla beraber, yalnız bir şeyi verme: Istırap!.. Bırak, zaten onlar insan olmakla, onu aramaya koşmuşlar demektir. Sen onları ızdıraba sürükleyen bir rehber olmaktan daima çekin.

Tabiata bak!.. Dalındaki bir üzüm salkımını düşün. Bütün ihtişamına rağmen, sana doğru nasıl başını eğen bir hali var!. Asma dalı, kendisine hayat veren güneşten bile yapraklarıyla örterek sakladığı bu muhteşem mahsulü nasıl sana vermeye, senin zalim ellerinde heder ettirmeye müsaade ediyorsa, sen de insanlara verirken, sen de insanlara benliğinden, varlığından bir şeyleri geçirirken hiç olmazsa bir asma dalı kadar olgunluk göster. Ay gökyüzünde bile, hep bir şeyler vermek için çalışıyor. Hatta kendisinde olmayan şeyi senin için, sana esirgemeden veriyor. Karanlık yollarını aydınlatıyor. Tıpkı Ay gibi yap. Başkasından aldıklarını gene başkasına ver. Asla esirgeme. Çünkü sen, bil ki, yalnız senin için değilsin. Işığı sadece kendin için saklama ki, fazlası da seni yakmasın. Kafanı bilgisiz, gönlünü kapalı tutma ki, seni ka-

ranlıkta bırakmasın. Zaten sonunda da gene herşeyi aldığın yerde bırakacak değil misin? Âlem değiştirirken sana kalan, senin olan yalnız görgü ve tecrüben değil midir?

Hayatının bittiği yerde, başladığı yerdeki gibi annen, baban var mı idi? Annen, baban ve ötekiler birer üniforma gibi hep dünyaya ait şeyler değil midir? Sen onları bu hayat mektebinin içinde bulup arkadaşlık etmedin mi? Ölümün ötesinde müşfik bir anne kalbi yoktur. Bununla beraber, artık senin bu şekilde bir şefkate, bir anne himayesine de ihtiyacın yoktur (41). Sen, intibak ettiğin âlemlerin kanun ve icaplarına göre plân tanzim ederek bedenlendiğin zaman, senin için yaratılan bu kâinatta her anneye ihtiyacın olduğu zaman, onu, bütün vasıflarıyla birlikte sana kucağını açmış bulacaksın. Bundan emin olabilirsin. Tanrı, tekâmülün için ne icap ediyorsa hepsini hazırlamış ve önüne sürmüştür. Kâinatta mevcut olan herşey senin için, senin tekâmülüne lâzım olduğu için varolmuştur. Buna karşılık vazifen, sadece ilerlemenin icaplarını yoluna [yerine] getirmendir.

Korkma, hiç bir şeyden korkma. Tanrı'yı düşün. Yaratılış gayeni hatırla. O zaman hiç bir şeyden korkmamak lâzım geldiğini esasen anlamış bulunursun. Korku, nefsanî endişelerin beslediği ve ruhumuzun derinliklerinden fışkıran İlâhî Nur'un, fiillerimize aksetmesine engel olan maddî bir arızadır. Kendi kendinizden korkmayınız. Korku, ruhun kabalığındaki karanlıkta gizlidir.. İçinizi dökünüz. Hakikati arayınız. Onu aydınlatınız. İçinizin nuru üzerinde birikmiş cehalet bulutlarını sıyırıp, benliğinizi görünüz. Bunu yapabildiğiniz takdirde, onun nurunun parlaklığı karşısında uyuşup kalmayınız..

İnsanlara bak. Onların tekâmüllerini Tanrı hakkındaki telakkileriyle ölçmeye çalış. Sahip oldukların için sevinme, lâyık olduğun için senin olmuştur. Sahip olmadıkların için üzülme, vakti erken bulmuştur. 24 saatin bir tanesinde de kendi içine dön, onu dinle. Basit realitelerin anahtarları sendedir. Başkasına sorma, herkesi yorma. Senden daha ileride olduklarını zannettiğin kimseleri gökyüzünde arama. Hiç bir şey senden uzakta değildir. Allah bile...

Gözlerini kapa, kâinatı gör. Gözlerini aç, gene kâina-

tı gör. Bakmak kâfi değil, görmek lâzım. Eşyanın hikmetini düşün. Onun varlığının gayesinin sen olduğunu bil. Sezişini kuvvetlendir. Sezişteki belâgat, hiç bir hasse kanalında yoktur. Kelimeler kısırdır, nağmeler mahduttur. Hudutsuzluk sana ancak seziş kanalı ile gelmektedir. Sezerek gör, sezerek işit, sezerek anla. İnsanların maddelerinden ruhlarına süzül, oradaki cevherleri tanı. Hiç kimseye hor bakma. Başkalarını hor görüyorsan eğer, için paslı, menşurun sisli demektir. İçini yont, parlat, kalbinden her türlü şüpheyi at. O zaman kâinatı kaplayan bu muamma sislerinin eridiğini, arkasındaki hakikatlerin billurlaştığını, eşyayı ve varlıkları kendi değerlerinde görmeye başladığını anlayacaksın.

Hayattan çağrıldığın zaman, bu daveti esefle karşılama. Bunun, senin hakkında hayırlı olduğunu bil. Çünkü bu davet, senin tekâmülün için bir zarurettir. Gideceğin yer, gitmekte olduğun yerden daha basit değildir. Her hareketin bir tekâmüldür. Duraklayışın, hatta zaman zaman gerileyişin bile. İnsanların topyekûnuna bak. Bir kısmı hayatta neşenin peşinde koşarlar. Onlar, içlerinin karanlığında boğuldukları için onu ararlar. Bazıları yalnızlıktan kaçar. Onlar da kendileriyle, kendi vicdanları ile yalnız kalmaktan korkarlar. Bir kısmı boş, bomboş konuşur. Öyle kimseler vardır ki, yalnız dinlemeyi tercih ederler. Anlamak için. Etrafını dinler, tabiatı dinler ve nihayet kendini dinler. Dinledikçe anlar, anladıkça öğrenir ve tekâmül eder. İnsanları dinle, dinlemeden anlamak mümkün değildir. İyi anlaşmış insanlar sana hep misaldir. Onlar birbirlerini dinledikleri için anlamışlar ve anlaşmışlardır.

Etrafında herşeyi sev. Herşeyde, herkeste iyi bir taraf bulmaya çalış. En kötü zannettiğin insanda bile, en kıymetli cevherin bulunduğunu unutma. İnsanların iyi taraflarını, kendilerinin dahi farkına varamadıkları kıymetleri bir dâhi gibi keşfet. Başkalarının buldukları kıymetlerle yetinme. Cevherler senin anlayış menşurundan geçmedikçe, senin seziş kanalına girip, senin mantık terazinde ayarlanmadıkça yetinme. Ara, hakikatleri ara. Kendini her an imtihana hazırlanan bir talebe gibi hisset, senin için. Başkalarına karşı borçlu oldu-

ğunu bil, onlar için.. Etrafındakilerin, tekâmüllerinde vazifeli olduğunu hiç bir zaman aklından çıkarma. Ancak o vakit kemâl yollarının o ölçülmez sonsuzluğunda rehbersiz ve yaya kalmamış olursun.

Etrafınızdakileri görünüz. İnsanlarla anlaşmaya çalışınız. Bütün insanları duyup anlayamazsanız, insanım demeye ne hakkınız vardır? İnsanları seviniz. Siz de bir insansınız. İnsanlara acıyınız. Siz de her türlü şefkate ve himayeye muhtaçsınız. İnsanları hoşgörünüz. Siz de kusurla dolusunuz. İnsanlara yardım edin. Siz de çok şeyler bekliyorsunuz. Dinlere hürmet ediniz; onlar, yüzyıllar boyunca yapılan tekâmülün beşeriyete sağladığı en yüksek realitelerdir (42).

Kendi ruhunuzu Allah sanmayınız. İktidarınızı mübalâğa etmeyiniz. Başkalarının plânlarına hürmet ediniz. Başka varlıkların tekâmül plânlarına saygı ve hürmet beslemek, belirli bir bilgi seviyesinin ortaya çıkardığı bir edep ve vazife idrâki ile mümkündür. Ayrıca, buradaki hürmeti, hizmetle ilgili fonksiyonların icaplarını yerine getirmek cehdi olarak da anlamaklığınız yerindedir. Aynı zamanda saygı ve hürmet, âlemşümûl sevgiden kendine düşen bir nasibe de sahiptir. Bilgi, sevgi halinde tecelli etmiş, sevgiden hizmet vazifesi ve idrâki filizlenmiş ve bu filiz, saygı ve hürmet çiçekleriyle süslenmiştir. Ne mutlu o insana ki, sevgi halesiyle sarılı hürmet çiçekleriyle bezenmiş hizmet çiçeklerine sahiptir. Ne mutlu o varlığa ki, binbir meşakkatle yetiştirdiği o çiçekleri buket buket, onu koklamak isteyenlere büyük bir sevinç ve tevazu ile sunmayı kendisine vazife edinmiştir..

Kemâl Yolcusu... 26-4-1953

Yolcu dur : Nereye koşuyorsun böyle, söyle? Telâş içinde hangi diyarlara gidiyorsun? Neye sahip olmak için acele ediyorsun? Gideceğin yer hakkında bilgin var mı? Bu meçhûl yolculukta sana en lâzım olanı tedarik edebildin mi? Halbuki fânî bir ömür içinde avare dolaştığın yollarda bile, 'lâzım olur' endişesiyle beraberinde bir sürü manasız ve hüviyetsiz şey taşımıştın. Bu hakikî yolculukta ise niye bomboş-

sun? Hayattan dönüşünde tabiat kanunlarının seni çırılçıplak bırakacağını hiç düşündün mü? O halde kendini koruyacak neye sahipsin şimdi?

Karlı dünyalarda çocuklar oynarlar, karlar içinde kardan adamlar yaparlar. Bu, ancak kar mevsiminde kabil olur. Karlar eriyince adam da ortadan kaybolur. Tabiat, kar mevsimi gibidir. Ayrılırken verdiğini en küçük zerresine kadar geri alır. Sen de giderken malik olduklarını onun kesafetine terke mecbursun. Hiçbir şeyi öbür tarafa geçirmeye muktedir olamayacaksın. Hatta onun içinde tanıdığın kendi hüviyetini bile!

Bak artık düşünebiliyorsun. 'Tabiat geri alacak olduktan sonra, mâlik olduklarını bu kadar büyük bir cömertlikle bana niçin veriyor' diyorsun değil mi? Düşün ki sen de ona verdin. Onu şekillendirdin, manalandırdın, tezyin ettin. Sen de giderken ona kendinden, hakikî varlığından ne bırakabiliyorsun ki!.. O halde ikiniz de haklısınız. O cömerttir. Ama yalnız kendi ikliminde, kendi mevsiminde. Tıpkı kar gibi. Çerçevesini aşanlara, onu terkedenlere hiç bir şey hibe etmez. Cömertliği ancak muhtevası içindir. Senin de elbet bir gayen ve bu gayenin gerektirdiği vazifen vardır. O vazife, tabiatın maddesini kullanırken, onun sana hazırladığı imkânlardan istifade ederek müstakbel hayatlarının karanlık yollarını aydınlatacak ışıklar üretmektir.

Madde kâinatı onun ışıklarını yakamayanlara sonsuz bir zulmet girdabı olur. Bu ışıklar ancak ve ancak, iç âlemin kıvılcımlarıyla yanar. İç âleminde bir zerre kıvılcım biriktirmemiş olanlar, bu nurdan elbette ki nasipsiz kalırlar. Vakit erkendir yolcular! İçinizi kıvılcımlandırınız. Ruhunuzun bütün ampullerini yakınız. Kendi derinliğinizde nurdan bir âlem yaratınız. O âlem, ebedî yolculuğunuzda size, ışıktan bir rehber olsun. Ve öteki ışıkların, madde kâinatının ışıklarının manasını da bir ışık lisanının bütün vuzuh ve belâgatı ile size izah edebilsin. İçinizin aydınlanması lâzımdır. İçinizin aydınlanması melekelerinizin inkişafı ile mümkündür.

Ruhunuz, katmerli bir güle benzer. Onu saran yapraklar vardır. O yapraklar, melekelerinizdir. Onları renklendirmeye, aydınlatmaya ve bir ahenk içinde inkişaf ettirmeye çalışı-

nız ki, o renkler size, büyük yolculuğunuzda çeşitli hakikatleri göstersin. O armoni size, madde kâinatının intizamını hissettirsin. O aydınlık ise, mevcudatın ihtişamını ve o ihtişamı ile yaldızlanan varlığınızın manasını size aksettirsin. Ve siz ancak o zaman bu tekâmül okyanusunun koynundaki esrarı çözerek iyinin, güzelin, rengin ve ahengin derinliğine ulaşmış olursunuz. Hayatı ve ölümü elinizde, varlıkları da emrinizde tutabilirsiniz ([43]). Ve nihayet siz, her şeyin hakikî manasına ulaşabilmek emeliyle, çözmeniz için tertiplenen kâinat denklemini hal yolunda mesafeler katetmiş olursunuz. İşte bu bilgi sellerinin içindeki akış, sizi, tekâmül yolunun yüksek kademelerinin kendine has ilâhî huzuru içinde saadetlerle örter.

Kemâl Yolcusu... 26-2-1953

Yarabbi, hiçbir vasıtaya dayanmaksızın sana tevcih olabilmem imkânını bana ver. İç âlemlerimi her fırsatta görebileyim. Beni yaratmak lütfunda bulunarak kıymetlendirdin, bu kıymetim eksilmesin, her an artsın. Nurum sönüp, benliğim kararmasın. İmkânlarım daralmasın. Tekâmül yollarımın üstünde engeller kalmasın. Beni yersiz ve değersiz duraklamalardan koru. Yanlış plânlar tanziminden esirge. İzân, idrâk ve iktidarımı yükselt. İlim okyanuslarında içim yıkansın. Lütfuna lâyık olabilmek ve bana bahşettiğin kıymete değebilmek saadetinden mahrum olmayayım. İsmini anmak, seni düşünmek cesaretinde bulunduğum için beni affet.

Ezeliyetin, ebediyetin ve kemâlin hâliki olan Tanrım, lütuflarının karşılığı yoktur. Sana duyduğum minnet sonsuzdur. Her şey, senin emrinle başlar. Ve her şey sana nazaran sıfırdır. Ey Mutlak Ekmel olan Allah'ım, ben aczim yüzünden, seni ancak böyle düşünebilirim. Bu, benim dar rüyet zaviyemin müşahedesidir. Çünkü mahlûkatının, senin hakkındaki idrâkleri ancak iktidarları nisbetindedir. Mutlaklığının, mutlak olarak idrâki, mutlak olarak imkânsızdır. Her kemâl, sana nazaran noksandır. Her noksan, eğer senin tensibinle meydana getirilmiş ise, o muhakkak gizli bir kemâl-i lâyete-

nahî ile doludur. Bu senin esrar-ı kudretinin bir hikmeti ve ulûhiyetinin bir azametidir.

Yarâbbi, haddimin hududunu tecavüzden her an menedileyim. Senin büyüklüğün karşısında hiçliğimi idrâkten mahrum kalmayayım. İşte nihayet bütün ruhumla susuyorum. Hudutsuz kâinatlarında tekâmül etmeme imkân ve müsaade verdin. Bunun dışında senden istenebilecek ne olabilir ki!.. Kusurlarımı bağışla. İyi ve kötü diye vasıflandırabileceğim her hareketim, hatta bütün mevcudiyetim İlâhî İradenin icabatı içindedir. Ben intibak ettiğim âlemlerin kanun ve icaplarının seyrine arzolunarak senin büyük nizamını tahakkuk ettirmiş bulunuyorum.

Üstteki şema, bir beşer varlığının dünya evrim okulunda geçireceği maddî ve manevî değişiklik ve gelişimi göstermektedir. Bir evrimölçü örneği olan bu şema-grafik ile kendinizi ölçünüz.

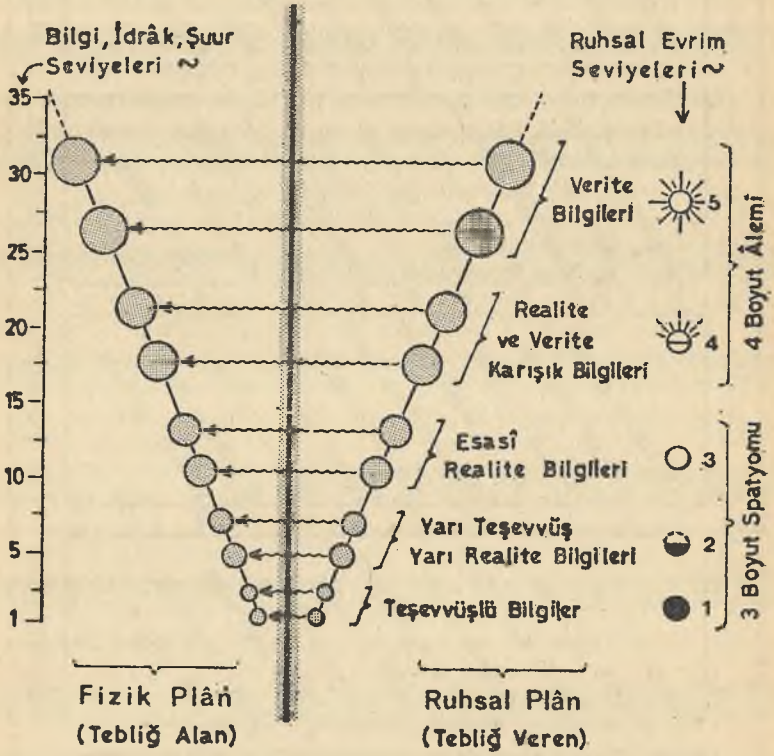

Üstteki şema, bir tebliğ alma ve verme mekanizmasını göstermektedir. İyice incelenirse, birçok ruhsal irtibatların hangi ölçüler ve seviyeler içerisinde hangi kalitede olacağı bu şemadan anlaşılabilir. Şemada en alttaki irtibat seviyesi, günümüzde meraklı ve amaçsız fincan vb. celsecilerinin irtibatlarını göstermektedir. Bu geri irtibatların sonu hüsran, delilik ve bozgunculuk olmaktadır.

DİPNOTLAR

(1) Bu tebliğ 1950 yılında verilmiştir. Günümüzdeki veriler, tebliğde belirtilen orantılandırmaya uymaktadır.

(2) Güneş Sistemini ilgilendiren bu genel dengelenme olayı, **Bilgi Çağına Giriş** isimli kitabımızda geniş olarak anlatılmıştır. İnceleyiniz.

(3) Bkz: **Bilgi Çağına Giriş**, kitap-58
Bkz: **Dünya Operasyonu**, kitap-65
Bkz: **Çağrı**, kitap-66
Bkz: **Ruhsal Mesajlar-1**

(4) Ay toprağı, tebliğde belirtildiği gibi, sert ve dünya toprağına nazaran elverişsizdir. Yeryüzüne getirilen ay toprağının, genellikle küresel ve camlaşmış bir halde olduğu anlaşılmaktadır.

(5) Bu durumun böyle olduğunu, Halûk Egemen şahsen yaptığı bir gözlemde tespit etmiştir. Ayrıca ay üzerinde çekilen filmlerden böyle olduğu kesindir.

(6) Ay üzerinde, etherik seviyede bir yaşamın olduğunu belirtmektedir ruhsal rehber. Öte yandan, yoğun fizik yaşam da mevcuttur.

(7) Bir seferinde Ay'a bir geziye götürülen Howard Menger böyle bir Ay fırtınasına tanık olmuştur.
Bkz: **Uzaylılar ve Uçan Daireler**, sf-53... Milliyet Yayınları.

(8) Peygamber olmak seviyesine ulaşmış varlıkların gezegen veya mekânları.
Bkz: **Sadıklar Planı-5**... Celse-5... Orj. Baskı.

(9) Bu ifade, genel anlamda yanlıştır ve özel anlamda söylenmiştir. Beşer varlıklarının zihinleri çocuksu olmaktan çıkmış, fakat şeytansı olmuştur ve işlenmedik cinayet türü bırakmamışlardır. Peygamberlik misyonu, Hz. Muhammed ile son bulmuştur, fakat rehberler ve Avatarlar Misyonu başlamıştır. Bir kısım spiritüalist kişiler, bu ifadeye dayanarak, beşeriyetin rehber ve Avatarlar'a ihtiyacı olmadığı yanlış ve iğvasal düşüncesini çevrelerine de yaymaktadırlar. Oysa, yakın zamanlarda, Maitreya Mehdi, Hz. İsa, Üstad Hilarion ve Buddha'nın iki yüksek inisiyesi yeryüzüne gelerek, beşeri-

yeti yüce Birleşik İnsanlık Realitesi'ne doğru sevkedeceklerdir. Eğer M. Molla'nın ifadesi genel anlamda doğru kabûl edilirse, kendisinin tebliğlerine de gerek kalmazdı..

(10) Bu konuşma halen yapılmamıştır.

(11) Jüpiter, dünya evrim serisinin dışında olduğu için, oradaki yaşam ve beden şartları da değişiktir.

(12) Yüksek yaşam plânları, beşer-üstü evrim mekânlarıdır.

(13) Bkz: **Ruhsal Mesajlar-1**... Dipnot-78 ve sf: 64, 65

(14) Ölüm, o yaşamın amacı olan evrimsel kazançların edinilmesi halinde bir sevinçli olaydır, tersi halinde ise büyük azapların başlangıcıdır.

(15) Bkz: **Zaman ve Rölativite**, kitap-44... Sf. 53'teki Açıklama.

(16) Bkz: Dipnot-3

(17) 1960 ve 1980 yılları arasında, Dünya gezegeni, birçok kereler genel bir nükleer savaş tehlikesi geçirmiştir. Bir örnek olarak, Eylül-1981 tarihinde TV'deki 'Ekim'in Füzeleri' dizi filmini anımsayınız.

(18) Kurtarılacak 144.000 kişi hikâyesi'nin yanılgısını anımsayınız.

(19) 1960 ve 1970 yılları arasındaki nükleer savaş tehlikeleri.

(20) Bkz: **Çağrı**, kitap-66... Bölüm-2

(21) **Güneş Logosu:** Güneş Sistemimiz'in Mabûdu. Her gezegensel düzen, bir Güneş Logosu'nun bedenindeki bir merkezi oluşturur ve kendine özgü bir tür enerjiyi ya da gücü somutlaştırır.

(22) Dünya beşer varlıklarının, binlerce, yüzbinlerce veya milyonlarca yıl veya vakitler sonra, önlerinde, sevk-ü idare edecekleri evrim sistemlerinin ortaya çıkışı sözkonusu olacaktır.

Bkz: **Sadıklar Plânı-2**... Böl: 1/Sıra-25

(23) Evrim türümüz, ikili evrim tedrisatı: Hayır ve Şer, Doğru ve Yanlış, Güzel ve Çirkin, Dengeli ve Dengesiz vb...

(24) Bkz: **Çağrı**, kitap-66... Böl: 2/a

(25) **Mustafa Molla:** «Bir insan zelzelenin tahribatına maruz kalmak için mutlaka ölçüsüz bir gaflet içinde kalmış olmalıdır. Acaba gaflet mi yoksa zelzele mi daha vahimdir? Zelzeleyi dileyen vermeyebilirdi. Fakat size herhangi bir fikir telkin etmek için de zelzele mutlaka lâzımdır. Bu fikir arza bağlanmanın abesliğini ispat eder.»

Bkz: **Sadıklar Plânı-4**... Böl: 2/Sıra-4

Bkz: **Dostlar Plânı-1**... Böl: 8/Sıra: 1, 2

(26) Dar görüşlü insanların negatif bir savunma mekanizması, genel kültürleri demek olan realitelerinin muhtevası dışında bir bilgi ile karşılaştıklarında, o bilgi veya olaya 'saçma' damgasını vururlar. Bu ise onların cehaletlerini gösteren bir ölçüdür. Yüksek hakikatler ile karşılaşmaya, iç ve dış dünyalarının çeşitli yetersiz unsurlarıyla hazır olmayan insanlar, bu hakikatler karşısında psikolojik savunma mekanizmalarının ilkel tezahürleriyle tepki gösterirler :

1 — Gülerler,
2 — Kızarlar,
3 — Saldırırlar,
4 — Kaçarlar,
5 — Demagoji yaparlar.

(27) Yeryüzünün özelliğinden ve evrim tedrisat seviyesinden ötürü, 'unutma vetiresi' yeryüzüne doğan insanlar için geçerli olmaktadır. Bunun en önemli nedeni ve gereği, ikili tedrisat'ın çeşitli özelliklerinden ötürüdür. Düşünülürse, bulunabilirler.

(28) Varlık geliştikçe, bedeni üzerindeki genel kontrolünü daha sağlıklı olarak yapar ve artık bedenin esirliğinden, bedenin hakimi durumuna geçerek, bedenini bilgece daha yüksek tatbikatlarının vasıtası olarak kullanır.

(29) Burada belirtilen 'şahıslanma' ifadesi, beşer-üstü seviyeye yükselmiş ruhlar için söylenmiştir.

(30) Mukadderat plânının bedene tatbik edilmesi, evrimsel tatbikatlarına en uygun beden özelliklerinin, rahimden erginleşme dönemine değin bedene kazandırılmasıdır.. Her bakımdan; sağlık veya sağlıksızlık, zihni yapı, fizyolojik, fizyonomik vb...

(31) Bkz: **Yüce Beyaz Kardeşlik**, kitap-62... Dipnot-21
Bkz: **Ruhsal Mesajlar-1**... sf. 72

(32) Rüya zamanının ne kadar şaşırtıcı olduğunu herkes bilir. Çok kısa bir zamanda ölçüsüz olaylar yaşanır. Aynı şekilde, öte âlemde de zaman kavramı duruma göre çok değişik olabilir. Sözgelimi, bir aylık bir teşevvüş dönemi, kişiye binlerce yıllık bir zaman izlenimini verebilir. Öte yandan, teşevvüşleri yıllarca ve onyıllarca veya daha çok uzun zamanlar süren ruhların bu ızdıraplarını anlatacak hiç bir kelime bulunamaz. Özellikle, cinayet ve intihar gibi suçların öte âlemdeki ızdırapları tarifsizdir.

(33) Bkz: **Sadıklar Plânı**-6... Böl: 2/Sıra-4, 5, 6

(34) Bkz: **Ruhsal Mesajlar-1**... sf. 57

(35) Liyakatsiz, amaçsız ve spiritik kültüre sahip olmayanların ruhsal irtibatları, kendilerini çeşitli yüce mertebelerin varlıkları olarak empoze eden geri varlıkların negatif celseleri ile sonuçlanır ve karanlık obsesyonlara neden olurlar. Böyle, niceleri bilinmektedir.
Bkz: **Medyomluk,** kitap-41... Bölüm-2

(36) Geçmiş denilen zaman sürecinin bütün maddî ve manevî safahatı, ilgili Akaşa Kayıt Sistemleri içerisinde kayıtlı olduğundan, bunlardan sorumlu İdareci Varlıklar, yakın veya uzak geçmişin her türlü kayıtlanmış bilgisini oradan okuyup, inceleyip bir medyom kanalıyla bedenli insanlara aktarırlar. Bu okumanın daha değişik teknikleri de vardır.
Bkz: **Ekminezi,** kitap-9
Bkz: **Bilgeler Planı-1**

(37) İkili evrim sistemi, manüpülasyonlarla oluştuğu için, anlaşmazlık bu ikili evrim sistemi içerisinde izafi olarak daima mevcuttur.

(38) Özellikle bu intizamsızlık, kişinin zihin ve dolayısıyla kültür yapısında mevcut ise, yanlışlıklar senaryoları oluşturulur. Liyakatsiz spiritüalistlerin, hayatı ve evrimi çarpık yorumlayışlarında olduğu gibi.

(39) Son derece sınırlı hayat deneyimlerine sahip insanların başkalarına yol göstermeleri, insanlara karşı yapılan ağır bir suçtur. Ve bu suçu bir de ruhsal yolda işlerler ise...

(40) Bkz: **Ruhsal Mesajlar-1**... Dipnot: 75

(41) Buddha, bir gün, ölen kızı için, 'kızım Siva, Siva' diyerek ağlayan bir kadına şunları söyler: **'Şimdiye değin yaşadığın 30 ayrı hayatta, 30 tane Siva isimli kızın oldu. Sen şimdi hangisi için ağlıyorsun?'** Kadın bu sözler üzerine aydınlanır, susar ve kendi nirvanasına kavuşur.

(42) Dinlere hürmet, onların İlâhî Özleri'ne yapılmalıdır. Dinleri, şerlerine alet edenlerin dindarlıklarına veya sahte uydurma dinlerine değil. İşte komşu bir ülkedeki, din adına 5000 kişiyi kurşuna dizen ve idam eden molla saltanatının, din ile bir ilgisi olabilir mi? Oysa, insan yaşamına idam, giyotin, elektrikli sandalye, gazlama, vs. yollarla son vermenin bir başka türlü cürüm, daha doğrusu yasal cürüm işlemek demek olduğunu, yüksek rehber ruh Silver Birch, bu konuda kendisine sorulan sorulara verdiği yanıtlarla belirtmekte-

dir. İnsanları spiritüel yola sokmadıkça cinayetler durmayacaktır; bunu önlemek ise, karşı cürümlerle mümkün değildir:

S: İdam cezasını tasvip etmeyen binlerce insan var. Öyle iken, teröristler tarafından, masum insanların sakatlanmasına sebep olan müthiş eylemler yapılıyor. Alelâde önlemler, öyle görünüyor ki, etkili olmuyor. Bu masum kurbanları korumak uğruna idam cezalarının gerekliliğini düşünmeli miyiz?

C: Eğer, idam cezalarının o kimseleri koruyacağına dair deliller elde edilebilirse, o zaman haklı bir görüş noktanız olabilir. Fakat, bundan şüphe ederim. Bir genel ilke olarak, insan hayatına son vermek yanlıştır, çünkü siz hayat yaratma gücüne sahip değilsiniz. İdam cezası sayesinde, durumu herhangi şekilde kolaylaştırabileceğinize inanmıyorum. Bahsettiğiniz eylemleri yapanların herhangi bir asılına veya diğer yollarla dünya hayatlarına son verileceği tehdidi ile eylemlerini geri bırakacaklarına inanmıyorum. Her hâlükârda, bu yanlıştır, çünki, bu sizi adaletin değil, intikam'ın harekete geçirdiği düşüncesini uyandırır. Siz her zaman bütün hayata temel olan spiritüel ilkeleri yürütmeye çahşmahsınız. Bir diğer cinayet işlemenin, cinayete kurban gitmiş bulunana hiç bir suretle yardımı olmaz.

S: Bu, gelecekteki masum hayatların korunmasına yardımcı olmaz mı?

C: Öyle düşünmüyorum. Benim ve diğerlerinin bu sorun'u düşünmeye harcadığımız uzun zamanlar içinde, sonuç olarak sizi, kanunlarımızı ve eylemlerinizi biçimlendirirken her zaman en yüce maksatlar yönünde harekete teşvik etmek isteriz. Çözümü, hükûmet tarafından bir cinayet işlemekte aramanın çözeceği görüşünde değilim. Hayat kutsaldır. Her imkân bulduğumuzda bu gerçeği vurgulamalıyız. Siz, her ne kadar yardımcı olmayı istiyor isem de, tüm tablonun ancak çok ufacık bir kısmına bakıyorsunuz. Spiritüel bakımdan taviz ve telâfi vardır, ve mükemmel adalet yerini bulur. Hiç kimse Büyük Ruhu veya sonsuz zekâ ve hikmet tarafından tertiplenmiş kanunları yanıltmaz. Ve ancak sizin dünyanız halkı bu inkârı imkânsız gerçeği öğrendiği zamandır ki, toplumu yönetmekte olan sistemleri değiştireceklerdir. Bu fülleri işleyenler, böyle yapmanın gaflet olduğunu öğrenecekler. Çağrımız hiçbir zaman kaba kuvvete değildir. İnsan ha-

yatlarına son vermeyi asla öğütlemeyiz. Çağrımız her zaman, bütün hayatın temeli olan spiritüel ilkelerin uygulanması içindir.

S: Neden bu kadar çok müthiş şiddet hareketleri oluyor?

C: Bu, sarkaç'ın salınımı hareketidir. Bu, alışılmış ve geleneksel olanın tatmin edemeyişi sonucudur. Bu, maddeciliğin şahlanışıdır. Bu, açgözlülüğün, bencilliğin, cimriliğin ifadelenişidir. Fakat sarkaç tekrar diğer yöne doğru sallanacak ve daha iyi bir denge kurulacak. Dünyamızda düşünceye maddecilik hâkim oldukça, böyle bir doktrin'i izlemesi kaçınılmaz olan cezaları da otomatik olarak getirmektedir.

PARİS — Tutuklu bulunduğu bir İran cezaevinden yanlışlık sonucu serbest bırakıldıktan sonra izini kaybettiren ve üç hafta kadar önce Paris'e kaçmayı başaran İranlı 46 yaşındaki gazeteci Başiri, anılarını şöyle özetledi: «Gecede 3 kere idamları seyretmek için uyandırılıyordum. Sıçrayan kanlar yüzüme, gözüme bulaşıyordu. Bu da bana uygulanan bir tür işkenceydi. Cezaevinde bulunduğum 4 ay içinde 300'den fazla idama şahit oldum. Orada idamlar makineli tüfekle ve gelişigüzel uygulanıyor. Mahkûmları gece yataklarından kaldırıp avluya getiriyorlar ve ateşe başlıyorlar. İdam edilenlerin ne gözleri bağlanıyor, ne de herhangi bir yasal, ya da dinî tören yapılıyor. Kimi oturduğu yerde, kimi bir köşede korkudan büzülmüş dururken kurşunlar üzerlerine yağıyor ve diğer tutuklular da bu dehşet verici sahneyi izlemek zorunda bırakılıyor.» (Gazeteler... 10-9-1981)

(43) Kemal Yolcusu: «Kâinatta tekâmül seviyeleri vardır. Her basamakta, o basamağa mensup olan varlıklar hürdürler fakat daha üsttekilerin daimî himayesi ve kontrolu altındadırlar.»

Kemâl Yolcusu'nun bazı tanımları:

Nokta : Maddenin şekillenemeyecek kadar küçük bir kısmının matematik ifadesi.

Oluş : Tanrı'nın ezeli iradesinin bir nizam içinde tecellisi.

Uyku : Ruh beden münasebetlerinin esnemesi.

Rüya : İnsan varlığının beden içinden ruhu temaşası.

Tahayyül : Uyku dışında irade ile yapılan ruhsal temaşa.

Klervoyans : İnsan bedeni içinde, kader plânını net olarak görme hassası.

Sayı : Mutlak eşitliğin meknuz bulunduğu öyle matematik bir mefhumdur ki, her biri ayrı ölçüde kıymetli olan unsurları ifade eder. Diğer deyişle sayı, mutlak eşitliğin sembolüdür.

İrade : Sevk ve idaresi gayeye matuf ve arzuya tâbi şuurlu bir iktidara mâlikiyettir.

Kıymet : Mantık terazisi ile ayarlanarak mekâna, zamana ve telâkkiye göre değişebilen ve karşılığa nisbet edilen soyut bir ölçüdür. Kıymetler, karşılıkları nisbetinde değerlenirler. Bu değerlenmeyi ve ayarlamayı ferdin veya cemiyetin şuuru, mantık terazisi ile yapar.

Şekil: Maddenin mahdut bir kısmını ihtiva eden öyle mücerret bir geometri masdarıdır ki, tasrifi kare, üçgen, daire vb. tarzında mümkün olabilmektedir.

MAYIS 1982'ye KADAR YAYIMLANMIŞ KİTAPLARIMIZ

1. **AGARTA...** (Yeraltı Uygarlığı)
2. **UFO BİLİMSEL KURAMLARI**
3. **AKUPUNKTUR...** (Biyo-Plazmik Tedavi)
4. **ÖLÜM ve ÖTESİ...** (Bilimsel İncelenim)
5. **REENKARNASYON...** (Genedoğmak Bilimsel İncelenimi)
6. **UFOLOJİ...** (Dünya Dışı Zeki Varlıklar Bilimi)
7. **PARAPSİKOLOJİ...** (Olağanüstü Duyular Bilimi)
8. **TELEPATİ...** (Uzaduyum Bilimsel İncelenimi)
9. **EKMİNEZİ...** (Geçmişe Geri Dönüşler)
10. **MU...** (Tarih Öncesi Uygarlık)
11. **NEO SPİRİTİZM - MODERN SPİRİTİZM**
12. **UFO - APOLLO...** (Ortak Uzay Uçuşları)
13. **SPEKTRA - URI GELLER...** (Hoova Planeti Misyonu)
14. **UZAYLILAR...** (Genel Bilgiler)
15. **ÖLÜM ve AHRET...** (Temel Bilgiler)
16. **UZAYLI İNSANLAR...** (Bilimsel İncelenim)
17. **KOZMOS'DAN DÜNYALILARA...** (Ummo Planeti Misyonu)
18. **DÜNYA ÖĞRETMENİ...** (Altın Çağ Rehberliği)
19. **TELEPATİ...** (Deney ve Yöntemleri)
20. **USO - OINT...** (Denizaltı Uygarlığı)
21. **LEVİTASYON...** (Yerçekimini Yenen İnsanlar)
22. **SOVYETLER UFO KURAMLARI**
23. **SIRIUS MİSYONU...** (—Bildirge—)
24. **KIRLIAN PHOTOGRAPHY...** (Biyoplazmik Bedenler)
25. **ÖNCÜ - UFO GENEL YAPILARI**
26. **EVREN UYGARLIKLARI**
27. **İNSAN ve KEHANET...** (Kanıtlı Öngörümler)
28. **UZAY ÜSSÜ AY...** (Gizemli Yapay Planet)
29. **IŞINLAMA...** (Olaylar — Gözlemler)
30. **MEDİTASYON...** (Transandantal)
31. **GÖRÜNEN RUHLAR...** (Bilimsel İncelemeler)
32. **EVRİM ÜSTADLARI...** (Venüs Planeti Misyonu)

33. **AGARTA...** (Mahatmalar Misyonu)
34. **UFOLOJİ...** (Uzaylılar Bilimi)
35. **DURU-GÖRÜ...** (Ruhsal Gözle Görüm)
36. **AGARTA**
37. **EVRENSEL EVRİM YOLLARI**
38. **PSİ-TIP...** (Ruhsal Cerrahi)
39. **APORLAR...** (Ruhsal Işınlamalar)
40. **PARAPSİKOLOJİ BİTKİLER ARAŞTIRMASI**
41. **MEDYOMLUK...** (Ruhsal Celseler)
42. **SPATYOM...** (Öte Âlem Mekânı)
43. **EVRENSEL YÖNETİCİ MEKANİZMA**
44. **ZAMAN ve RÖLATİVİTE**
45. **PSİKOKİNEZİ...** (Aktif Zihin Gücü)
46. **VİMANA UZAY ARAÇLARI**
47. **VAZİFE ve TÜRKİYE...** (Kozmik Misyon)
48. **Hz. MUHAMMED...** (Evrensel Bilgi Elçisi)
49. **SPİRİTOLOJİ...** (Ruhsal Gerçekler Bilimi)
50. **HİPNOTİZMA**
51. **KARMA...** (Neden-Sonuç Yasası)
52. **EVRİM-ÜRETİM...** (Tez ve Antitez Teoriler)
53. **SPATYOM...** (Yapısı ve İşlevi)
54. **DZYAN KİTABI...** (Kadim Kutsal Öğreti)
55. **ANAGEMİ — UFO...** (Genel Yapıları)
56. **Hz. İSA...** (Evrensel Sevgi Elçisi)
57. **BİLGİ KİTABI EVRENSEL MİSYONU**
58. **BİLGİ ÇAĞINA GİRİŞ...** (Kıyamet Fonksiyonu)
59. **KÖTÜLÜK VE KAYNAKLARI**
60. **BEDRİ RUHSELMAN...** (Bilgi Çağı Önderi)
61. **DÜNYA YAPISI UÇAN DAİRELER**
62. **YÜCE BEYAZ KARDEŞLİK**
63. **RADYESTEZİ...** (Maddî Tesirler Bilimi)
64. **BİLİM VE URİ GELLER**
65. **DÜNYA OPERASYONU...** (Şer Güçlerinin İşlevi)
66. **ÇAĞRI...** (Uzaylı Komutanların Mesajları)
67. **TÜRKİYE GİZEMLERİ**
68. **UFO GERÇEĞİ**

1. Cilt: **DOSTLAR PLÂNI** (Altın Çağ Misyonu)
2. Cilt: **DOSTLAR PLÂNI** (Altın Çağ Misyonu)
1. Cilt: **BİLGELER PLÂNI** (Altın Çağ Misyonu)
1. Cilt: **ÖNCÜLER PLÂNI** (Altın Çağ Misyonu)
1. Cilt: **RUHSAL MESAJLAR**
2. Cilt: **RUHSAL MESAJLAR**

BİLİM ARAŞTIRMA MERKEZİ
P.K. 1072 — ISTANBUL

Ruhsal varlıklar, şu uçsuz bucaksız Kâinat içerisinde, beşer seviyesine yükselinceye değin öylesine uzun evrim mesafeleri katederek şimdiki hallerine ulaşmışlardır ki, bunun mahiyetinin, beyin şuuru ve idrâki ile anlaşılması olanaksızdır. Kâinat'ın en altından başlayan bu evrim, ortalara doğru beşer seviyesini ihtiva eder ki, bu seviye, beşerüstü oluncaya değin sürer. Beşerüstü merhalelerde, Kâinat'ın her türlü inşaasına katılmak, tedricî olarak mümkün ve icap olmaktadır. Varlık, beşerüstü evriminin kutlu malzemesini, maddî ve manevî olarak, uzun beşer yaşamları boyunca toplar. Bu toplayış, çeşitli gezegenler ve sistemler dahilindeki sayısız evrim devreleri ve onların sayısız yaşamlarında gerçekleştirilir.

Evrimsel yükseliş, daha sonraki Kâinat inşaatçılığında kullanılacak olan çeşitli kabiliyetler, melekeler, bilgiler, vb. ile sağlanır. Varlıklara, yaşamlarından kalanlar bunlardır ve ancak bunlar varlıklara şahsî kudretlerinin kullanımları hak ve liyakatini verir. Yitirilecek şeyler kazanmak büyük yanılgıdır. Yitirilmeyecek olanlar ise, Yüce Bilgi ve Bilgelik'tir. Kimse, hiç bir dünyadan, ruhuna kazandıklarından özge bir şey götürememiştir, diğer dünya ya da âlemlere...